

Lachen naar de zon

Musical door Frans Busschots

Lachen naar de zon

Musical door Frans Busschots

Lachen naar de zon wil meer zijn dan een gewone vlotte, dynamische, plezante musical. Uitstralen wat zeker leeft in onze generatie, uitzaaien wat we samen kunnen oogsten. Vriendschap en waardering voor elkaar en vooral geloof in elkaar, dát is lachen naar de zon.

Lachen naar de zon biedt plaats aan velen op het podium. Door dubbelrollen en vereenvoudiging van de voorstelling kan men met heel wat minder acteurs het gegeven brengen. Toch blijft een vlotte groep enthousiastelingen aangewezen.

Personages

Dames: 6

Heren: 8

Meisjes: 14

Jongens: 14

Figuranten: 10-30 (kinderen, jongeren, ouderen, ...)

Dansers: 5-10

Zangers: 5-10

Decor

Zetstukken

Dit werk wordt gespeeld in scènes, toch mag de voorstelling nooit onderbroken worden voor een wisseling van decorelementen. Desnoods kunnen de acteurs op een speelse manier een handje toesteken.

Oma Maria, 67 jaar, levendig, dynamisch en jong van geest.

Oom Jan, 69 jaar, schijnbaar hardhorig, spreekt oma regelmatig tegen en excuseert zich nadien.

Rosa, 45 jaar, oudste dochter van oma.

Marieke, 20 jaar, oudste kind van Rosa. Een studente die carrière wil maken.

Jean, 47 jaar, echtgenoot van Rosa.

Claire, 16 jaar, kind van Rosa. Sportieveling.

Ann, 14 jaar, kind van Rosa.

Martine, 43 jaar, dochter van oma.

Jos, 45 jaar, echtgenoot van Martine.

Dorien, 16 jaar, dochter van Martine. Wil af en toe wat stoer doen.

Kaat, 14 jaar, dochter van Martine. Een lief meisje.

Jeroen, 13 jaar, zoon van Martine. Een lieve, goede jongen.

Erik, 42 jaar, zoon van oma. Getrouwd met Françoise. Zij hebben een echte bourgeois-mentaliteit. Ze zijn altijd bezig over hun werk en hebben geen tijd voor de opvoeding van hun zoon.

Michael, 16 jaar. Zoon van Erik. Zet zich af tegen alles en iedereen. Is de leider van een "klubje".

Karel, 40 jaar. Zoon van oma, gescheiden van Alice. Is een beetje aan lager wal geraakt.

Ruth, 15 jaar. Dochter van Karel. Lief, bezorgd om haar papa.

Jonas, 14 jaar. Zoon van Karel. Zet zich af tegen alles en nog wat. Lid van de “bende” van Michael.
George, 38 jaar. Zoon van oma. Niet getrouwd.
Els, 36 jaar. Dochter van oma. Zeer modern.
Louis, 38 jaar. Man van Els. Computerspecialist.
Tony, 8 jaar. Zoon van Els.
Danny, 8 jaar. Zoon van Els.
Katrien, 7 jaar. Dochter van Els.
Katja, 7 jaar. Dochter van Els.
Ben, 5 jaar. Zoon van Els.
Oude man met hondje (scène 2) Kan als dubbelrol gespeeld worden.
Zangeres (scène 2) Kan door iemand als dubbelrol gespeeld worden.
Bernard, 14 jaar, achterbaks.
Kim, 15 jaar. Vader overleden, moeder nooit thuis.
Sofie, 14 jaar. Van rijke afkomst. Ouders gescheiden.
Niels, 14 jaar. Uit de lagere sociale klasse.
Bart, 15 jaar. Verlegen maar volgzaam.
Zara, 15 jaar. Marokkaanse.
Youssef, 14 jaar. Marokkaan. Grote kerel.
Antonio, 16 jaar. Van Italiaanse afkomst.
Lieve, 14 jaar. Bazig, sociaal.
Bert, 14 jaar.
Esmā, 15 jaar. Van Turkse afkomst.
Marleen, 15 jaar. Lacht met alles.
Stef, 16 jaar.
Eva, 14 jaar.
Kris, 15 jaar. Boezemvriendin van Marleen.
Daan, 16 jaar.
Juffrouw Eulalie, 60/70 jaar, gepensioneerde schooljuf.

Het clubje van Kaat.

Kaat, Jeroen, Ruth, Antonio, Lieve, Bert, Esmā, Marleen, Dorien, Stef, Eva, Kris.

Het clubje van Michael.

Michael, Daan, Kim, Sofie, Niels, Bart, Zara, Jonas, Youssef, Bernard.

Dansers, zangers, muzikanten, knuffeldieren (grote en kleine)

Groepje ouderen.

SCENE 1. Oma's verjaardag.

Decor.

Vooraan jardin (links): grote tafel, stoelen, 2 kastjes waarop men wat spulletjes kan zetten en waarop nu vooral plasticen voorwerpen staan.

Midden en cour (rechts): de zes kinderen van oma Maria staan in groepjes- per gezin- verspreid opgesteld. Vooraan het gezin van de jongste dochter en achteraan: de oudste dochter.

Oma leest in de krant en draait soms een bladzijde om.

Spot op de 6 groepjes.

Ann (De dochter van Rosa schaatst voorbij de groepjes. Als ze vooraan gekomen is blijft ze plots staan en roept.) Oma is jarig!

(Niemand reageert.)

Ann Oma is jarig!

(Sommigen draaien zich om.)

Ann (Schaatst tussen de groepjes en roept nogmaals.) Oma is jarig. O-ma is ja-rig!!

(Alle kinderen draaien zich nu naar Ann, die helemaal achteraan staat.)

Alle kinderen WAT???

Ann Oma is jarig!

Michael Wat zeg je?

Ann Je hoort niet goed zeker? Oma is jarig.

Michael Zeg het dan ineens luid genoeg! (zachtjes) Oma is jarig. (luid) En dan?

Ann Dan is het feest.

Michael Feest? Laat me niet lachen. Feest met appeltaart!

Ann Heerlijke taart.

Kinderen Héérlijk! Feest bij oma.

Michael Verloren tijd.

Ann (Naar Michael toe.) Wat zeg je?

- Françoise Appeltaartenfeest! (Minachtend.) Héérlijk! (Draait zich terug om.)
- Michael (Tot Ann.) Niets!
- Ann (Enthousiast, tot iedereen, zingt.) Oma is jarig vandaag!
- Kinderen (Zingen.) Oma is jarig vandaag!
- Jonas (Zoon van Karel.) Ben je zeker? Vandaag?
- Kinderen Oma is jarig vandaag! Hoera, hoera: het is feest vandaag! (X2) (De kinderen genieten, zijn blij, dansen rond de ouders terwijl ze zingen)
- Michael (Naar midden toe, naar de zingende kinderen.) Oma? Oude mensen moeten niet meer verjaren. Die zijn oud genoeg.
- Tony (+ Danny, Katrien, Katja, in koor.) Waarom verjaart oma eigenlijk vandaag? Het is toch geen weer om te verjaren? Regen, regen! Waar blijft de zon?

Lied: Oma is jarig. (marstempo)

Amaai, hier doet het pijn, daar doet het pijn.
 Overal pijn, pijn wel een heel jaar lang, lang.
 Alleen als ze jarig is voelt ze geen pijn.

Eerst een voetje en dan nog een voetje.
 Voetje voor voetje, stapje voor stapje.
 Alleen als ze jarig is: alles prima!

Ze ziet niet zo best en hoort niet zo best.
 Voelt niet zo best en is nergens best, best
 Alleen als ze jarig is: alles prima!

Oma houdt niet van kind'ren die wenen.
 Oma houdt van kind'ren die lachen.
 Onze oma is de beste van heel de wereld!

Ref:
 Oma is jarig vandaag, jarig vandaag.
 Jarig vandaag, jarig vandaag!
 Feest, feest, feest, feest!

(Alle kinderen volgen Ann die tussen de ouders slingert. Ze vormen een lange sliert, dansen en zingen uitbundig.) Oma is jarig vandaag. Jarig vandaag. Hoera, hoera, het is feest vandaag!

(Wanneer Ann voor een tweede keer vooraan komt, dan sluiten de ouders zich bij haar aan.
 De kinderen van oma dragen ieder hun geschenk: een bloempot. Enkel de oudste dochter draagt haar traditioneel geschenk: een appeltaart. Alle kinderen van oma

dragen hun geschenk met een zekere onverschilligheid- er worden immers zoveel geschenken gedragen. Alleen de oudste dochter draagt haar taart met een zekere waardigheid alsof ze een deel van haar persoonlijk leven wegschenkt. Ook de kinderen dragen pakjes. Allen af.)

(Spot op de woonkamer van oma.)

(De radio speelt luide rockmuziek. Oma leest verder in haar krant. Grootvader Jan op in joggingpak. Moe, zoekt steun aan de kast.)

Jan Hier zijn we dan.

Maria (Spreekt altijd luider indien ze met Jan praat, want hij hoort blijkbaar niet zo best; hij beweert dat toch altijd. Zij kijkt niet op.) Heel of half?

Jan Bijna heel denk ik. (Gebaren alsof het overal pijn doet.)

Maria En hoeveel ritten heb je gedaan? (Zet radio af.)

Jan Ritten?

Maria Ritten van de Ronde van Frankrijk.

Jan Frankrijk? Zover was ik niet. Hoogstens...

Maria De Volle Pint en de Lekkerbek.

Jan (Luid.) Wat zeg je?

Maria (Krant neer.) Hoor je weer niet goed? Andere margarine smeren. En geen mosselen meer.

Jan Wat zever je daar nu weer allemaal?

Maria Hoeveel ritten van de Ronde...

Jan Welke ronde? Die van Frankrijk?

Maria Zoiets, ja. Je moet luider spreken want in hoor niet goed.

Jan (Mompelt.) Oude mensen. (Korte pauze.) Twee ritten zoals gewoonlijk.

Maria Soms drie.

Jan Als het heet is of als ik veel zweet. Maar dat gebeurt niet veel. Het droogt veel te rap op.

Maria Lui zweet. Ik ken dat.

Jan Zweet jij soms ook, Maria?

Maria De Volle Pint en de Lekkerbek dus. Bij de duivenbond niet gestopt.

Jan Gesloten. Gesloten. Da's niet eerlijk.

Maria Maar wel goedkoop. Ik verjaar vandaag, wist je dat?

Jan Weer? Het is altijd wat met jou. Twee keer moedertjesdag, ene keer Nieuwjaar en dan nog twee keer verjaren.

Maria Je hebt een beetje te ver gelopen, peis ik.

Jan Maar Marieken toch: ene keer met de kinderen en ene keer met mij alleen, zo intiem, weet je...

Maria Zeveraar!

Jan Het je alles al opgeruimd? Je weet het: zo eenvoudig is het niet.

Maria Ik ben hier de baas.

Jan En ik dan?

Maria Pantoffelheld. 't Werkvolk dat de afval moet sorteren: blauwe en grijze zakken.

Jan (Omhelst Maria.) Maar Marieken toch! Ik ben toch je steun geweest, altijd.

Maria Als je tijd had en geen pint te veel gedronken. Je bent mijn eerste assistent.

Jan Je bent een schat.

Maria Altijd geweest. Vooruit!

Jan Mijn voeten. Je moest mijn voeten eens voelen.

Maria Naar de wc, dan kun je eerst wat rusten. En nadien overal wrijven. Met zeep. Dat wit hemd met lange mauwen en een plastron (das).

Jan Zoiets dragen ze tegenwoordig niet meer.

Maria Ik zie dat graag.

Jan Uit pure liefde dan. (Bijna af.)

Maria Een pannenkoekje maar?

Jan Wat?

(Maria antwoordt niet.)

Jan (Na korte stilte.) Dat kan toch niet.

Maria Wat zeg je?

Jan Eén pannenkoek kan niet. Ze leggen er daar altijd twee in één bord. Pannenkoeken eten is gezond als je goed gezweet hebt. (Af.)

Maria (Ruimt wat op en stoft hier en daar wat af, zonder veel aandacht.) Alle spullen van vorig jaar mag ik niet wegdoen. Wat ze toch in die plasticen spullen gezien hebben. 't Is goedkoop en gekleurd. Gelukkig zijn er ook bloempotten. Vijf ieder jaar. En een appeltaart van ons Rosa. Ook ieder jaar. Vorig jaar had ze er te weinig suiker ingedaan. De pot was leeg, peis ik. Als er geen appels meer zijn, dan komt ze misschien wel met een zak zelfreizende bloem aandraven. Te gierig om een lekkere taart te kopen. Met pruimen. (Roept op Jan.) Goed schrobben, of zit je nog op de wc? (Zet terug de radio op met luide rockmuziek.) Zoiets kon men vroeger niet maken.

Jan (Op met handdoek in de handen.) Neen, dan kon niet.

Maria En waarom niet?

Jan Dat is lawaai en dat kende men vroeger niet. (Af.)

Maria Trek de wc door want zoiets kende men vroeger ook niet. En laat nog een stukje zeep, voor als ik me nog eens was...volgende week. (Zet radio terug af, nadat het een ander melodietje speelt.) Precies toch lawaai. (Draagt bepaalde spulletjes weg, legt tafelkleed op de grote tafel. Roept op Jan.) En de stoelen?

Jan Wanneer mag ik me afdrogen?

Maria Wat ben je nu eigenlijk aan het doen? Je zit toch niet weer op de wc? Afstoffen heb ik je gezegd. Afdrogen? 't Is buiten ook nat. Vergeet je plastron (das) niet. (Haalt zelf wat stoelen en schikt die.)

Jan (Op met de laatste stoel.) En waar moet deze stoel staan.

Maria Je hemd is verkeerd geknoopt. En je plastron...

(Jan doet alsof hij het niet goed hoort.)

Maria (Luid.) Je hemd...

Jan Moet ik mijn das uitdoen? Ik voel me als een geit die men met een koord naar de weide doet. (Wilt das uitdoen.)

Maria Durf niet!...

Jan (Zet zich.) Moe!

Maria Van die vier pinten die jij gedronken hebt? (Kijkt in een spiegel en zet zich ook.)

(Spot op de eerste familie die aankomt. Els met man en vier kinderen. Eerst de kinderen twee aan twee, dan Els en Louis. Els draagt een bloempot; de kinderen ieder een pakje. Maria ziet ze aankomen en staat op.)

Maria Jan, ze zijn daar.

Jan En mijn das is nog niet in orde. (Naar spiegel toe, bewondert zichzelf.) Mooi, ja zo een das maakt een feest goed.

(Maria staat de kinderen op te wachten.)

Els Dag mama, dag papa. (Zoenen elkaar.) Prettige verjaardag! (Geeft bloemen af aan Maria.)

Maria Jullie zien er goed uit. (Ontvangt de geschenken van de kinderen, is bijzonder hartelijk.)

Els Dan moet je Louis zijn gezicht maar eens bekijken. Hij heeft gisteren gevochten.

Jan Een pint te veel uit? Zoiets kan mij niet overkomen: financiële beperkingen.

Els Met de computer. En verloren.

Jan En dat voor een computerspecialist dan nog wel!

Els Hij wil altijd wat anders proberen. Dat is zijn vak, natuurlijk. Zo een plasticen doos. De hele nacht geprutst. Er komt al terug muziek uit, zegt hij.

Jan (Tot Louis.) Het kan alle dagen geen feest zijn.

Louis Tegen wie zeg je het. Mooie das, papa.

Jan Alleen bij verjaardagen en begrafenissen draag ik zo een halsstrop.

Maria (Tot de kinderen.) En zijn jullie braaf geweest?

Tony Altijd.

Danny Als we slapen.

Katrien (Terwijl Katja knikt.) En we hebben van jou (Opa.) gedroomd.

Jan Mooi.

Maria Met een halfvolle pint in zijn hand, peis ik.

Katrien Mis. (Tot opa.) Je had een grote vis gevangen. (Katja toont hoe groot.)

Maria Hij vangt nog wel, maar geen vis.

Katja Met zijn bek wagenwijd open.

Louis (Tot opa) Je moet maar eens een vislijn gaan kopen. Er zit terug vis op de Nete (Of andere rivier.)

Jan Een computer is interessanter.

Louis Dan zit je niet ver van de koelkast, wil je zeggen.

Maria (Tot de kinderen.) Chips en snoepjes? (Haalt Chips en snoepjes uit de kast en zet ze op de tafel.)

Tony Paprika.

Danny Met zout.

Katrien We hebben een verrassing voor je oma.

Katja Een leuke verrassing.

Maria Een échte verrassing?

Els Ze gaan alle chips alleen opeten.

Katja Neen, we laten nog een beetje voor de anderen.

Katrien Chips is voor de allerkleinsten. We eten alles op!

Jan Maak de potjes maar leeg. (De kinderen zetten zich aan tafel en lanceren zich.)

Maria (Tot Els.) Mooie bloemen. Dank je!

Louis 150 frank.

Els Louis.

George (Op.) Hallo, mama! Gefeliciteerd! (Zoent Maria, hand aan Jan.) Dag, allemaal.

Maria De globetrotter. Je kaartje uit China heb ik pas gisteren gekregen.

George Dan heb je geluk. Vroeger duurde dat maanden, met de boot.

Jan Een mooi kaartje. Héél mooie vrouwen. Wel kleine...

Els Kleine...wat?

Jan Oogjes. (Toont.)

Maria Je weet zeker niet hoe oud ik vandaag geworden ben? 75?

George Dat word je zeker. (Kijkt op een papiertje.) 67 en enkele uren, maar die tel ik er niet bij. Je zal zeker wel wat lawaai gemaakt hebben. (Geeft bloemen aan Maria.) Volgend jaar geen bloemen meer. Ik wil je nu al verwittigen. Ik koop een doorzichtige babydoll: je hebt mooie benen, mama!

Maria Zotteke! Wanneer word jij eens ernstig?

Jan Touwen hoeft niet. Als het maar een groot feest wordt. Dan kan ik mijn plastron nog eens dragen.

Karel (Op. Voorafgegaan door Ruth en Jonas. Karel draagt een bloempot. De kinderen geven hebben ieder een geschenkje bij.)

Jan Dag, Karel. Jij bent de schoonste van de hoop. Ik haal de fles. (Hij haalt een fles jenever, fruitsap en glazen, ook voor de kinderen. Hij schenkt in, voor iedereen)

Karel (Geeft bloemen aan Maria.) Hetzelfde merk als vorig jaar. Gefeliciteerd, mama.

Maria Het wordt tijd dat jij je vleugels eens uitslaat.

Ruth Hij wil niet luisteren, oma. Hij krijgt regelmatig telefoontjes en ze hebben allemaal een zachte stem en dus ook mooie benen.

Jan Soep moeten ze kunnen koken. Jenever? (Karel knikt, Jan schenkt in.)

Jonas Geen vrouwen meer in ons huis. Papa moet mijn fiets onderhouden.

Els (Tot Karel.) Ik ben gevraagd om in een film te spelen.

Karel Verstandige regisseur. En wat moet je doen?

Els Paardrijden.

Louis Met een ezel beginnen heb ik gezegd, maar ze wil niet luisteren.

Jan Er zijn ezels genoeg in de familie. Kalkoen eten daar krijg je lange benen van.

(Maria plaatst de bloemen en geschenken op de kast in de juiste volgorde.)

Erik (Samen op met Françoise en Michael. Erik met bloempot, Françoise met doos pralines, Michael met pakje.) Hier zijn we dan weer!

Françoise Van ganser harte gefeliciteerd.

Jan Daar heeft ze echt niets voor gedaan. Het is vanzelf gekomen.

Françoise Jij zou een medaille moeten krijgen. Voor moed en zelfopoffering. Al die jaren.

Jan Ik voel me tien jaar jonger. Wat vind je van mijn das?

Françoise Lelijk. Je moet een vlindertje dragen en dan de kippen gaan voeren. Heerlijk. Je bent wel goed geschoren. Ik zie graag oude mannen die goed geschoren zijn.

Erik Die kussen zachter.

Françoise Ik heb je weer niets gevraagd meen ik.

Erik Neen, schatje.

Françoise Denk liever aan je spreekbeurt, morgen. Je wilt altijd maar carrière maken maar er niets voor doen.

Jan Eens je getrouwd bent als man is je carrière gemaakt. Je vrouw laten werken is zalig.

Maria Zwijg jij maar. En gaat met die fles nog eens rond. Niet meer mossen, Jan. Hoe dikwijls moet ik je dat nog zeggen?

Jan (Morst jenever terwijl hij inschenkt.) Ik heb nog een fles en als ze alles zouden uitdrinken dan waren ze allemaal zo zat als een kruiwagen. Tussendoor wat morsen is gezond.

Michael (Tot de kleine kinderen die nogal gulzig chips eten.) Jullie eten alles zo maar op om op te eten.

Kinderen Dat is onze bedoeling, ja.

Michael En ik dan?

Een kind Chips is voor de kleine kinderen. Jij had vroeger maar wat meer chips moeten eten. Jouw tijd is voorbij.

Maria Jan, geef die kinderen nog wat chips en vergeet Michael niet. (Wrijft Michael over zijn hoofd. Michael reageert niet. Eens de chips gebracht is, draait hij zich om: hij eet geen chips. Maria gaat naar Katrien.) Wat zei je daarnet van die verrassing?

Katrien Verrassing? Heb ik van een verrassing gesproken, oma?

Maria Ik dacht dat toch.

Katja Dat moet voorlopig nog een verrassing blijven. Een verrassing moet verrassen, niet.

Maria Zou kunnen. Misschien wel, peis ik.

Martine (Op samen met Jos, Dorien, Kaat en Jeroen. Martine geeft een bloempot aan Maria en zoent haar. Ook Jos zoent Maria. De kinderen zoenen Maria ook en geven een geschenkje. Maria plaatst alle geschenkjes op de kast.) Oma je kust beter dan vorig jaar.

Maria Ik ben dan ook een jaar ouder geworden. Pak Jan maar eens goed vast. Hij heeft zich extra goed geschoren en zijn handen gewassen. En hij heeft zijne schone plastron aangetrokken. Van de laatste begrafenis geleden.

Martine (Zoent Jan, de kinderen geven Jan een hand.)

Jan De jeugd tegenwoordig!

Maria Wat nu weer?

Dorien Oh! Ik wist niet dat jij graag gekust wordt, opa. (Kust Jan.)

Kaat Omdat je zo een mooie das aanhebt, opa. (Zoent Jan.)

Martine We zijn compleet zeker?

Michael Ik heb nog geen appeltaart gezien.

Maria Ons Rosa. De taart zal nog te warm zijn.

Rosa (En Marieke, Claire en An op. Als laatste komt Jean op. Rosa draagt een zelfgebakken appeltaart met overdreven zorg. De kinderen hebben ieder een geschenkje bij.) Ik ben weer de enige die eigen gebak meegebracht heeft? Ik weet het een bloempot is goedkoper.

Martine Een taart is natuurlijk beter dan een bloempot.

Françoise Ik zou niet weten hoe ik er aan moet beginnen.

Els Met taartenbakken bouw je je geen carrière op.

Rosa Het is werken geblazen.

Maria Heb je er suiker ingedaan?

Rosa Wat peis je wel! Suiker en bloem en eieren.

Martine En een snuifje van dit en een snuifje van dat. Ik heb vroeger ook eens kooklessen gevolgd, maar het is bij die lessen gebleven.

Rosa En daarbij: het is iedereen niet gegeven.

Maria (Neemt de taart in ontvangst, ook de andere geschenken.) Ze weegt zwaarder dan die van vorig jaar.

Michael Suiker!

Rosa Lach er maar mee.

Martine Het is een hele opoffering. Kennis en tijd.

Rosa Hoe is dat in godsnaam mogelijk. Dat is nu ieder jaar dat er kritiek op is. En de kinderen smullen er toch zo graag van.

(Jan zorgt er voor dat er drank is en dat de versnaperingen aangevuld worden. Hij speelt voor gastheer, Maria in mindere mate.)

Katrien Verrassing. Verrassing.

Kaat Ja, oma: wij hebben een verrassing voor je.

Jan Ook een taart?

Katrien Dat is niet eerlijk: ik mocht het zeggen!

Katja Neen: ik mocht het zeggen.

Kaat (Tot Katja.) Zeg jij het dan maar.

Katja Het wordt een grote verrassing.

Kaat Is dat alles?

Katja De rest mag jij zeggen.

Kaat Mooi. Wel...Oma, al je kleinkinderen en vele vriendjes van de school, wij hebben samen iets bedacht.

Katja Een grote verrassing.

Katrien Een liedje.

Maria Daar had ik me niet verwacht. Een liedje? En waarover gaat dat liedje?

Kaat Katja?

Katja (En Katrien.) De zon.

Maria De zon? Wel, wel, en als de zon niet schijnt?

Katja Dan regent het.

Marieke Moeten we eerst de pakjes niet openmaken?

Michael Straks. Het zijn toch maar zakdoekjes, net als vorig jaar.

Jonas Niet allemaal.

Maria Is het een mooi liedje?

Kinderen (Door elkaar.) Heel mooi.

Maria Dan ga ik al maar zitten. En moeten de cadeautjes maar even wachten.

Lied: Lachen naar de zon

Alles grijs en griuw, wind en kou, regen of sneeuw
Hagel en ijs, maar geen warmte, geen zon, geen zon.
Wat een weer, wat een weer! En raak daar maar uit wijs.

Kinderen, alleen slenteren langs de straten.
Alleen nog leven is het enige wat rest.
Verlaten in een stad met duizenden lichtjes.

Mensen kijken allen te veel naar hun voeten.
Schoenen of eeltige tenen vervormd en krom.
De hemel is veel te hoog, de zon veel te ver.

Wat ook je eigen leefomstandigheden zijn.
Altijd is er iets grijs, griuw, hopeloos nabij.
Maar kleine dingetjes maken je weer vrij, blij.

Wij moeten terug leren hopen en bouwen.
Aan morgen, aan een toekomst voor alle mensen.
Blank, geel, zwart, arm of rijk, hopeloos of beperkt.

Ref:

Ik wil een zonnestraaltje zijn, vrij en blij!
Een zonnestraaltje voor jou, voor jou en jou!
Lachen naar de zon, ik wil lachen naar de zon!

(Spot op huiskamer uit. Verlichting naar minimum.)

(Het is de bedoeling dat de decorelementen van oma's huiskamer discreet ruimte maken voor de kinderen die gaan zingen en dansen. Om dat vlot te laten verlopen kunnen de volwassenen en zij die niet bij het optreden betrokken zijn, zich opstellen zijde jardin (links) en de tafel en de stoelen ook links geplaatst worden.

Enkele kleinkinderen, die mee muziek maken krijgen hun instrument aangereikt door andere muzikanten.

Volgorde van de scèneaanpassing:

De kinderen die mee gaan musiceren stellen zich vooraan rechts op samen met de andere muzikanten die opkomen.

De kinderen die mee gaan dansen stellen zich midden op om zo deel te kunnen nemen aan de opvoering. Wie zich moet verkleeden treedt even af.

De ouderen plaatsen de elementen van oma's huiskamer zo ver mogelijk naar links, eventueel, indien mogelijk: weg. De personen nemen links plaats. Oma en opa krijgen ieder een stoel en zetten zich neer.

De muzikanten stellen zich vooraan cour op.

Het zangkoortje stelt zich in de buurt van de muzikanten op. Dit afhankelijk van de podiummogelijkheden.

De dansers gebruiken het hele podium dat nog vrij blijft.

De strofen van het lied worden alleen door het koortje gezongen. Het refrein zo mogelijk door allen, zeker door de dansers.

De dansers stellen zich in een dubbele cirkel op. Midden van die cirkel staan nog enkele kinderen, dicht op elkaar. Vanaf het moment dat de muziek begint, draait de dubbele cirkel rond, in de draairichting van de zon. De dubbele cirkel kan uit meerdere groepen bestaan. Zo kan ieder cirkelsegment uit een andere kleurencombinatie bestaan. Het thema is duidelijk de zon. Zo kunnen zonnebloemen, zonnestraaltjes, enz. uitgebeeld worden. Vooral geel en rood en oranje moeten als kleuren primeren. Telkens het refrein gezongen wordt, kan de binnenste cirkel, per groepje, een rechte lijn vormen tussen de kern-in het midden- en de buitenste cirkel. Zo krijgt men meerdere zonnestralen. Het geheel moet zéér levendig en dynamisch overkomen. De kinderen moeten er allemaal plezier aan beleven.

Natuurlijk dat de regisseur beslist hoe dit alles praktisch gebeurt en dat deze informatie alleen maar als hulp bedoeld is.)

Maria (Na het applaus. Springt enthousiast recht.) Mag ik eens meedoen?

(De kinderen applaudisseren voor oma. Oma stelt zich op in de buitenste cirkel. De laatste strofe wordt nogmaals gezongen alsook het refrein. Applaus.)

(Maria samen met Kaat naar de woonkamer, die terwijl de dansers en zangers afgaan, terug geplaatst wordt. Terwijl deze overgang plaats heeft klinkt het melodietje van “Lachen naar de zon” op de achtergrond.)

Maria (Tot Kaat.) Jullie hebben prachtig gezongen en gedanst! Een echte verrassing!

(Iedereen heeft terug plaatsgenomen in de huiskamer van Maria.)

Marieke En nu de pakjes.

Michael De zakdoekjes!

Jan Vooruit, oma!

Maria (Opent de pakjes, is steeds blij met ieder geschenkje.)

Kinderen (Bij het openen van de pakjes, scanderend.) Zakdoekjes, Zakdoekjes...(Bij het openen van een pakje wordt het plots stil.) Wat?...

Jonas Een fluitje.

Kinderen Wat?

Jonas Ik heb er een fluitje ingestoken.

Kinderen Waarom geen zakdoekjes? Dat is toch altijd zo geweest?

Jonas Opa hoort niet zo best.

Kaat En dan?

Jonas (Neemt fluitje en blaast er op. Iedereen schrikt. Jonas tot opa.) De grote taart!

Jan Ik ben niet doof! De taart, oma?

Oma (Knikt.) Goed idee...van dat fluitje. De taart!

(Opa even af en terug op met de grote taart met kaarsjes. Die men in brand steekt. Eens de kaarsjes branden, komen de kleinste kinderen rond de taart staan, een traditie.)

Maria Eén, twee, driiiiiie!

(De kinderen blazen samen met Maria de kaarsjes uit. Men applaudisseert. Menzingt "Lang zal ze leven." Jan haalt bordjes en de taart wordt gemeenschappelijk verdeeld.)

Ruth En wanneer de beroemde appeltaart?

Jan Komt eraan! (Neemt de appeltaart en snijdt die in stukken, héél kleine stukken. Niet iedereen is gelukkig met die taart.) Jullie zijn precies een bende samenzweerders. Zo een lekkere taart.

Jeroen Opa, Michael is leider van een bende.

Jan Wat?

Jeroen Michael is de grote leider van een bende.

Françoise Michael is iemand met grote talenten. Hij is een geboren leider. Hij zal het nog ver brengen.

Ann En ze plagen de kleine meisjes.

Maria Ja? En wat doen ze dan?

Ann Omver duwen. De schooltas afnemen en weggoaien.

Maria Dat mogen ze niet doen.

Françoise Kinderen. Je hebt dat al bij kleine kinderen. Er zijn maar twee soorten mensen: de leiders en de kudde. Je stelt dat al heel vroeg vast. Ze moeten zich maar weren.

Dorien Ons Kaat heeft ook een clubje. Maar dan van echte vrienden. Ze helpen mekaar bij het huiswerk en zo.

Françoise Zo zie je maar.

Maria Jullie moeten allemaal brave kinderen zijn. Anders...geen verjaardagsfeestje van oma meer!

Kinderen (In koor.) Oma!!!

Françoise (Proeft van de appeltaart.) Zie dat is nu wat ik bedoel met een stapje lager zetten. Zo een taart kun je alleen hier maar eten. In onze kringen, waar wij dagelijks mee omgaan, daar is zoiets niet mogelijk.

Kaat Allemaal strekenmadammen zeker? Dit is een echt lekkere taart, tante Rosa.

Michael Oudere mensen moeten soezen, geen taarten bakken.

Marieke Die taart is niet door oudere mensen gebakken.

Michael Neen? Dat zie je toch zo.

Marieke Ik heb die taart gebakken. Ik en ik heb daarvoor lessen gevolgd. En een diploma behaald. Dat kun jij niet zeggen, stuk...

Maria Marieke, zo hoef je nu ook niet te reageren. Het is in ieder geval een lekkere taart.

Michael Wat wilde je daarnet zeggen?

Marieke Dat jij...

Erik Ik dacht dat we hier een gezellig feestje zouden meemaken. Wel een gewoon feestje.

Rosa Het is hier altijd gezellig geweest voordat jullie dachten een trapje hoger te staan. Mijn taarten zijn de lekkerste van heel de streek.

Françoise Moet je eens horen. Wij zijn maar gewoon volk. Wij kunnen er toch niet aan doen dat wij met andere mensen omgang hebben en plezier maken.

Kaat En echte taarten eten met slagroom. Dat bedoel je toch?

Erik Ik vond het vroeger al niet gezellig, maar nu...

Rosa Jij bent vergeten van welke soort jij afkomstig bent? Dabbers, gewoon volk, maar met de onteigeningen hebben jullie voor waardeloze grond veel centen gekregen. En centen maken van sommigen andere mensen.

Erik Dit is een belediging. Dat neem ik niet. Mij voor straatjesvolk uitschelden.

Maria Kinderen!

Michael Bij oude mensen is het nooit plezant. Chips die aan oude onderbroeken doet denken. Taarten die ...

Marieke Zwijg jij maar!

Françoise Wel, wel! Dat is de druppel die de emmer doet overlopen. Mijn zoon zo op die toon aanspreken. Kom, Erik: we zijn weg! Hier is niets meer te beleven.

(Françoise, Erik en Michael verlaten het podium. Net voordat Michael weggaat laat hij een stukje chips op de tafel vallen en kijkt er smalend naar.)

Rosa (Tot Jean en haar kinderen.) Kom, we zijn ook weg. Ik ben helemaal boven mijn toeren. Dag, mama: ik hou het hier niet meer uit.

Marieke En volgend jaar bak ik nog een appeltaart. Een heel grote. Dag, oma.

Maria Wat krijgen we nu?

Rosa Het spijt me, mama. Ik kan niet meer.

Marie Je kunt toch nog wel even blijven...

(Rosa, Jean, Marieke, Claire, Ann af.)

Jos Ik hou het hier ook voor bekeken. Mijn duiven...

Martine Jos!

Jos Omaatje...

Maria Ik begrijp je, Jos. Kom van de week nog maar eens langs.

(Martine, Jos, Kaat, Dorien en Jeroen nemen afscheid van oma en opa.)

(Karel staat recht en maakt aanstalten om weg te gaan. Dat ontgoochelt oma.)

Maria (Kijkt rond, is precies opeens heel het gezelschap beu.) Het wordt al laat. Je moet morgen vroeg op, Karel.

George Ik slaap op mijn werk. Met mijn ogen open. Zoals de paarden.

Jan Je droomt nog van je Chineesjes.

George Het was een schoon feestje, mama.

Maria Ja,...

George Als er veel volk is dan is er altijd wel een zeveraar bij.

Maria Ja, ...

Els De kinderen worden moe...

Maria Kom deze week nog maar eens langs. Mijn deur staat altijd open. Bedankt voor de geschenkjes!

(Iedereen maakt zich klaar om naar huis te gaan. Zoentjes, een knuffel voor de kinderen...)

Jan We zijn weer alleen!

Maria Ja, ...

(Maria en Jan ruimen alles op en verlaten met de bloemen het podium.)

(De kinderen en kleinkinderen staan terug opgesteld zoals in het begin van deze scène.)

Els Het was een mooi feest. Voor de kinderen was het tijd om naar huis te gaan. De chips smaakte toch lekker?

Louis Chips? Och, ...Liever een beschuit met chocolade.

George Zou mama echt denken dat ik in China alleen kerken en kloosters bezocht? Er zijn echt héél mooie vrouwen. En ze praten keurig Engels. Voor Engels moet je je mond niet ver opendoen.

Karel Er mankeerde iets op het feest. Dat gezaag over die taart van Rosa ben ik al jaren beu. Ik moet mij een vrouw zoeken. Dan kan ik met iemand praten.

Erik Eigenlijk de moeite niet. Een verknalde avond. Als men zich niet verplicht voelde dan zou ik niet meer gaan. Ik heb het te druk om zo maar een avond met mensen om te gaan gewoon omdat ze zogezegd familie zijn.

Martine In een hoop heb je altijd wel buitenbeentjes. Vreemdelingen die zich niet goed voelen in eigen vel en dat afreageren op anderen. Eigenlijk gaat het toch maar om vriendschap. Waardering.

Rosa Ik wist niet dat ons Marieke zo'n lekkere taart kon bakken. Ze moet er eens een bakken met pudding en niet te groot. Ik moet ze toch in Françoise haar gezicht kunnen gooien. Zonder eieren en suiker, maar zacht in de hand.

(Spot uit op de 6 groepjes, die zich verwijderen. Oma op met thermos koffie en twee tassen. Zij neemt het fluitje en blaast er op. Jan komt op.)

Jan Heb jij geroepen, Mariake?

Maria Neen, gefloten. Zet je. Zwarte koffie?

(Maria schenkt koffie in. Samen drinken ze koffie.)

Jan Een ogenblikje. (Af en meteen terug op met een klontje suiker.) Echte van Tienen. (Dropt suiker in de tas van Maria.) Jij kan best iets zoet verdragen.

Kaat (Op. Blijft staan.)

Maria Kom, zet je. Iets vergeten?

Kaat (Antwoordt niet meteen.)

Maria Koffie?

Kaat Neen.

Maria Cola dus. Jan! (Jan begrijpt meteen wat hij moet doen. Af en meteen terug op met een fles cola en een glas. Schenkt in voor Kaat.)

Maria Wat vond je van het feest?

Kaat (Antwoordt niet meteen.)

Maria Ik heb er een hele tijd naar uitgekeken. Oude mensen kunnen naar zoiets verlangen. Eigenlijk hebben wij ook niet meer zoveel om handen.

Kaat Ik vond het niet mooi.

Maria Ik ook niet. Wat wil je. Alles kan anders uitdraaien dan we het wensten. Michael is in zijn apenjaren. En onze Erik zou wat meer de zaak in de hand moeten nemen. Kinderen hebben aandacht nodig. Weet je: toen wij kleine kinderen hadden dan waren we dag en nacht bij ze. Hoeveel pampers hebben wij, Jan en ik, niet vervangen? Kinderen worden groot door wenen en lachen. Michael...

Kaat Dan vind jij het niet erg dat...

Maria Kindje...Natuurlijk vind ik dit erg. Als je oud bent heb je echter al zoveel meegemaakt: mooie momenten en droevige momenten. Je hebt elkaar als steun. Ik heb nog leren bidden, in mijn jonge jaren. Tegenwoordig is men daar niet meer zo handig in. Eigenlijk heeft God de mensen gemaakt om gelukkig te zijn. Je kunt niet gelukkig zijn als je niet eens hete tranen gevoeld hebt. Ik heb nu nog altijd spijt dat ik vroeger niet meer voor mijn ouders gedaan heb. Nu kan het echter niet meer. Eenzaam zijn, als oudere moet je daarmee leren leven. En wanneer het me moeilijk wordt dan zet ik de tv aan en hoop zo vlug mogelijk in te slapen.

Kaat Toch voel ik dat wij, de jeugd van tegenwoordig, iets zouden moeten doen voor de oudere mensen. Wij hebben zoveel van jullie gekregen. Ik weet nog goed toen ik heel klein was...

Maria Jij was net als ons Martine toen die klein was. Ga nu maar vlug slapen: het is een lange dag geweest. Ik ben blij dat jij nog even bent gekomen. Zo is deze verjaardag nog een van de mooiste uit mijn leven geworden. (Omhelst Kaat.) Dank je, Kaat.

Kaat Slaapwel, oma! (Af.)

Maria (Fluit tweemaal kort achter elkaar.)

Jan (Haastig op.) Wat is er? En wat wil dat zeggen: twee keer fluiten? Ik ben nooit bij het leger geweest.

Maria Dat je verslag moet uitbrengen. Hoeveel eieren?

Jan De haan zat in de buurt.

Maria Flauwe vent. Kom eens hier!

Jan Wacht even! Ik ben zo terug. (Af en terug op met een grote bloempot.) Komt uit de serre. Eigen kweek. (Omhelzen elkaar.)

(Spot uit.)

SCENE 2. De droom van Kaat

Decor.

Het bed van Kaat wordt achteraan midden geplaatst. Op het bed ligt nog een grote knuffelbeer, zo groot als de kleuters die op een stoel zitten. Op het bed liggen ook nog kleine knuffeldieren. In een halve kring rond het bed staan de stoelen opgesteld waarop de kleuters, als knuffeldier gekleed, zitten. Achter de kleuters, die zeer kleurrijk gekleed zijn, hangen enkele affiches van jeugdidolen.

Gelijktijdig met het plaatsen van het bed van Kaat wordt de woonkamer van oma weggenomen.

Op de achtergrond de melodie van het lied “Lachen naar de zon.”

Spot op Kaat die in pyjama gekleed opkomt. Ze is kwaad. Kijkt rond. Praat om beurten tegen de verschillende knuffeldiertjes, die ze vast neemt en steeds terug plaatst.

Kaat (Tegen de knuffelbeertjes. Houding en intonatie zoals een leraar die kinderen om beurten berispt.) Jullie zijn niet eerlijk. Jullie zijn geen echte vrienden. Wie had mijn pyjama verstopt? Jij niet zeker? En jij ook niet? Niemand. Niemand heeft het gedaan. De spoken van mijn knuffelbeestjes. Pasop! Als ik het te weten kom. In de keuken. Daar had men mijn pyjama verstopt. Tussen de kranten. (Neemt grote beer die achteraan op het bed ligt en bekijkt hem boos en knuffelt hem dan.) Jij hebt het niet gedaan. (Zet beertje op een lege stoel, kijkt naar andere knuffelbeertjes.) Jullie hebben het ook niet gedaan. Ik heb gewoon mijn pyjama in de keuken uitgedaan. Zijn jullie nu echt boos op mij? (Knuffelt meerdere beertjes nogmaals.) Wij zijn de beste vriendjes. Ik ga nu slapen. Zijn jullie ook moe? Ik kom van het verjaardagsfeestje van oma. Michael, de bendeleider van de Kraaien, was er ook. Een rotkerel. Gaan jullie mee slapen? (In bed, dekt zich toe, stapt terug uit het bed en kiest 2 kleine knuffeldieren, neemt ze mee in bed.) Slaapwel. Tot morgen!

(Verlichting over naar “droomsfeer””. Gedurende het moment waarop het bijna duister is- enkel de knuffeldieren op de stoelen zijn nog iets verlicht- komt oma voor het bed op een stoel zitten, Kaat zet zich op een stoel voor oma.)

Oma Ik heb het niet geteld maar het waren er tientallen, misschien wel honderden.

Kaat Wat, oma?

Oma De pampers. Jij was daarin een specialist.

Kaat Hoe?

Oma Je moest alleen pipi doen als je een propere pamber aan had. Je was niet de goedkoopste van mijn kleinkinderen. Wel mijn liefste kleinkind. (Knuffelt Kaat.) Je mama, ons Martine, werkte toen nog in de conservenfabriek. Je was van 's morgens tot 's avonds bij mij. 8 pampers lang.

Kaat En kon ik ook blèren, oma?

- Oma Alleen als je je zin niet kreeg. Een een fles was meestal niet genoeg. Weet je wat een geduld en liefde het kost om zo een klein zuigelingske zijn eerste pasjes te leren zetten?
- Kaat En als kinderen groot zijn, dan vergeten ze dat allemaal. Waarom zijn oudere mensen soms zo eenzaam?
- Oma Is dat zo? Zie ik er zo uit?
- Kaat Neen. Maar toch... jij hebt opa nog.
- Oma Die lieve brombeer.
- Kaat Mensen die zich verlaten voelen, na al wat ze gedaan hebben... Een beetje vriendschap, een glimlach, een lief woordje...
- Oma Jonge mensen hebben geen tijd meer. Alles gaat zo vlug.
- Kaat Tijd moet je maken. Oma: ik hou van jou! Ik ga met enkele vriendjes eens goed nadenken. Eigenlijk weten wij te weinig van oude mensen. Gisteren zag ik een ouden man op straat, alleen met zijn hondje.

(Oude man met hondje in beeld- volgsport- terwijl iemand het liedje zingt. Het refrein kan meegezongen worden door de grote knuffelbeesten, die met dezelfde kleur en kleding achter de kleine knuffeldieren, die op een stoel zitten, komen staan. De grote en kleine knuffeldieren glimlachen naar elkaar. De grote knuffeldieren “knuffelen” de kleine diertjes. Bij het einde van het lied: oude man met hondje en zangeres en grote knuffeldieren weg; terug de echte droomsfeer tussen oma en Kaat.)

Lied: De oude man.

De oude man met zijn hondje
Wandelt doelloos door de straten,
En maakt het zoveelste rondje,
Voelt zich eenzaam en verlaten.

Hij kijkt naar de drukke mensen,
Ieder met zichzelf begaan,
En die hem nooit iets toewensen,
Alsof ze maar alleen bestaan.

Oud worden duurt vele jaren,
En men moet er niet voor sparen.
Maar voor iedereen komt die tijd,
Hopelijk zonder eenzaamheid.

Ref:

Waarom voel jij je zo alleen, lieve oude man?
Treur niet om je eenzaamheid, lieve oude man.
Morgen brengt genegenheid, lieve oude man.
Morgen brengt genegenheid, lieve oude man.
Kijk, de wolken verdwijnen, lieve oude man.
En straks zal de zon weer schijnen, lieve oude man.

Kaat En de oudere mensen in een “Home” of in een rusthuis, wie brengt hun een bezoekje?

Oma Weet ik niet. Meestal zitten zij alleen op een bankje. Gelukkig dat oude mensen nogal makkelijk kunnen soezen.

Kaat Soezen?

Oma Even de ogen toedoen en dan dromen. Van vele jaren terug. Toen... toen...
Oude mensen zijn niet bitter, haten niet. Zij hebben ermee leren leven. Zij aanvaarden hun lot. Eenzaam of met een beetje hoop. Zij wachten...

Kaat En dan heb je van die kinderen of kleinkinderen die je pijn doen. (Kaat rent naar haar knuffeldieren, zoekt er eentje uit met de bedoeling het aan oma te schenken. Uiteindelijk heeft ze haar keuze gemaakt en wanneer ze het geschenkje aan oma wil overhandigen, dan stelt ze vast dat oma er niet meer is. Grote ontgoocheling. Achter de kleine knuffeldieren staan plots terug die grote knuffeldieren. De 2 stoelen worden weggezet, eventueel door Kaat.)

Knuffeldieren (Samen.) Kaat! Kaat!

Kaat (Verschrikt;) Wat? Wat is er?

Knuffel 1 Jij bent een lief meisje.

Knuffel 2 Jij hebt een gouden hart.

Knuffel 3 Jij houdt van mensen.

Knuffel 4 Ook van oude mensen.

Knuffel 5 Ook van eenzame mensen.

Knuffel 6 Van mensen die niet altijd vriendelijk zijn.

Knuffel 7 ...of dankbaar.

Samen Kaat: wij houden van jou!

Knuffellied

Knuffel, knuffel, knuffelbeer kom eens hier!
Eigenlijk ben ik niet eerlijk met jou!
Ik wil niet altijd met je spelen.
Jij hebt altijd tijd maar ik kijk soms tv.
En laat je in de kou, helemaal alleen.
Ik wil niet altijd met je spelen.

Knuffel, knuffel, knuffelbeer kom eens hier!
Soms ben ik moe, soms ben ik lui, héél lui.
Ik wil niet altijd met je spelen.
Jij kijkt dan naar mij en ik zie je niet.
Omdat ik je dan niet nodig heb en vergeet.
Ik wil niet altijd met je spelen.

Knuffel, knuffel, knuffelbeer kom eens hier!
Als ik me eenzaam voel en bedroefd ben,
Wil ik wel altijd met je spelen.
Dan ben jij mijn zachtste en beste vriend.
Ik vraag je om vergiffenis voor nu en altijd.
Ik wil wel altijd met je spelen.

(De grote en kleine knuffeldieren komen rond Kaat staan, strelen haar, zoenen, enz...)
(Volgt nu de dans van de knuffeldieren door de choreograaf uit te werken. De twee groepen:
de grote en de kleine dieren moeten aan bod komen. Ook het lied van de
knuffeldieren kan nu door een groep zangers gezongen worden. Tijdens de dans
maakt Kaat zich los van de dieren en kruipt terug in haar bed en slaapt.)

Kaat (Roept zacht.) Oma! (Dan luider.) O-M-A (Kaat roept nog luider en zet zich dan
recht in haar bed. Plots zijn alle grote knuffeldieren weg en ook de kleinsten. Op
de stoelen zitten nu alleen héél kleine diertjes.)

Kaat (Roept luid.) Oma! Oma! (Ze kijkt rond, ziet dat alles normaal is en zegt, iets
zachter.) Oma, ik hou van jou. Jij bent de liefste oma! (Kijkt rond, valt terug in
slaap.)

SCENE 3. De “bende” van Michaël vergadert

Decor.

Het bed wordt weggenomen. In de plaats daarvan komt het stadspark: bomen, planten, een bankje onder een grote boom, een fonteintje...

Een hoekje in het stadspark. De “bende” van Michael komt samen. Youssef en Kim zijn aan het worstelen. Sofie en Zara kijken samen in een geïllustreerd tijdschrift. Daan tekent met een stokje lijnen op de grond, hij wil Jonas verduidelijken hoe hij naar een bepaalde plaats moet rijden. Bernard plaagt Sofie en Zara die mekaar vertrouwelijke dingen toefluisteren. Bart op met zijn rammelfiets.

Daan Kij eens! Het wereldwonder. Het rammelt en het rijdt. Rara, wat is dat voor iets?

Jonas Een kangoeroe op 2 wielen.

Joussef Een trapmachine.

Sofie Een fiets natuurlijk. Dat ziet toch iedere onnozelaar.

Bernard Een fiets, ja.

Niels “ne velo.”

Zara Een tweewieler. (Half fluisterend tegen Sofie.) Onnozelaars genoeg.

(Michael op met nieuwe bromfiets en een grote nieuwe hoed.)

Michael Wat hoor ik daar? Onnozelaars?

Daan Wie durft dat zeggen? Bij de bende van Kaat zijn veel onnozelaars en onnozelaarsters.

Bernard Een kapitein is altijd een onnozelaar. En zeker als die dan nog een duikboot op zijn kop heeft staan.

Michael (Motor stil.) Dat versta ik niet goed.

Bernard (Bewonderend;) Een prachtige machine. Meteen je spaarpot leeg.

Daan Onze leider heeft meer geld dan jij liefjes kunt krijgen.

Bernard Liefjes kosten veel geld.

Jonas Je mag in het begin niet te veel beloven. In de zomer een ijsje en in de winter een pakje frieten.

Niels (Bewonderend voor de nieuwe brommer.) Een ferm ding.

Jonas Een soort kangoeroe.

Daan Dat is beledigend. Je bent jaloers.

Jonas Kijk eens naar mijn voeten. Wat zie je?

Daan Gewoon. Niets.

Jonas Wel mijn voeten zijn gemaakt om met een fiets te rijden. Met een course-stuur.

Daan En dat wil zeggen dat je niet jaloers bent?

Jonas Kijk eens naar die brommer. Schoon genoeg, maar alles rammelt er af. (Draait aan de bel en een gedeelte valt er af.) De remkabels zijn ook niet goed aangespannen.

Sofie Een schoon “machien”.

Daan Jij zou ook ne keer graag meerijden, zeker?

Zara Ik wil wel een keertje achterop.

Michael (Tot Daan.) Zet hem tegen de boom. (Tot iedereen.) En afblijven.

(Daan zet voorzichtig de brommer tegen de boom en plaatst het onderdeel van de bel terug op zijn plaats.)

Michael (Tot Kim.) Wat heb jij vandaag uitgespookt?

Kim Vrije radio gespeeld.

Michael Hoeveel antennes?

Kim Acht maar. Het ging heel vlot. Ik heb de truc nu te pakken. Hadden er meer auto's gestaan... Er zijn van die auto's waar je kracht moet gebruiken.

Sofie (Lacht.) Je hebt gisteren de auto van papa onderhanden genomen.

Kim Die Mercedes SL. Wit geloof ik...die?

Michael Wegens extra uitgaven: veertien dagen geen vlees.

Niels Alleen hamburgers.

Sofie Papa was razend. (Gemaakt kwaad.) En ik ook.

Kim Die blikken doos stond verkeerd geparkeerd.

Michael Waarom was je boos?

Sofie Ik moest mee naar vrienden. Radio Donna deed het niet meer.

- Allen Pech. Brute pech!
- Michael Wie heeft er nog prettige ervaringen?
- Bernard Youssef vertel eens van dat hondje.
- Youssef Daar kan ik zelf niet mee lachen.
- Jonas Ik lach met alles, behalve als het mij zelf pijn doet
- Bernard Kom op!
- Youssef Zo een klein hondje, een kachelbuis, wandelde door onze straat. He leek wel een kleine slang. Ik zette mijne linkervoet tegen de achterkant van dat ding en hop, het vloog door de lucht.
- Jonas (Lacht uitbundig.) Een vliegende olifant.
- Youssef Maar aan dat hondje hing een koordje en aan dat koordje een oud vrouwtje. Even later liep het hondje al jankend over de straat. Ik denk dat het oude vrouwtje gevallen was. Neen, ik kan er nu niet meer mee lachen.
- Jonas Jij hoort eigenlijk bij de bende van Kaat. Die wenen altijd als wij lachen.
- (Plots verschijnt het groepje van Kaat in het park. Zij maken gewoon een wandeling door het park, terwijl zij elkaar wat nieuwtjes vertellen en pret maken. Michael heeft hen voor het eerst opgemerkt en stelt zich weerbaar op. Ook de anderen neemen een dreigende houding aan.)
- Michael Verloren gelopen, juffertjes?
- Daan Komen jullie ook naar Michaels nieuwe brommer kijken?
- Jonas Natuurlijkhebbers. Heel mijn familie zijn natuurlijkhebbers.

Lied: Ik ben je vriend niet (in Westside-Storystijl)

Jij bent mijn vriend, niet.

Jij bent mijn vriend, niet.

Jij wilt altijd gelijk hebben, de eerste zijn.

Jij denkt dat alles van jou is, alles van jou!

Jij hebt altijd pech en bedoelde het niet zo!

Jij bent mijn beste vriend, niet!

Jij bent mijn beste vriend, niet.

Jij bent mijn beste vriend, niet.

Jij loopt eens door een donker verlaten straatje.

Jij zult dan nooit vergeten wat je moest weten.

Jij bent mijn beste vriend, niet.

Jij bent mijn beste vriend, niet.

(Dit liedje kan om de beurt door een van beide groepen gezongen worden, of ieder om beurten een strofe.)

(Michael verspert de weg aan Kaat en haar vrienden. Zo ontstaat er een “dans” in Westside Story-stijl. De ploeg van Michael, op twee rijen met Michael vooraan, doet dezelfde dreigende passen in de richting van de groep van Kaat, die zich ook weerbaar opstelt. Kaat echter in het midden van de éérste rij. De groep van Kaat doet enkele passen achteruit. Deze ruimte wordt meteen door de groep van Michael ingenomen en dit wordt als een verovering beschouwd. Gedurende deze dreigende houding tegenover de groep van Kaat zingen de “bendeleden” een lied. Wanneer Kaat even later de ploeg van Michael zijwaarts “aanvalt” moet deze wijken. Tijdens deze “aanval” zingt de ploeg van Kaat hun lied. Deze danspassen worden zo enkele keren herhaald. Vanaf de tweede beweging staan Dorien en Daan niet ver van elkaar. Ze lachen naar elkaar. Bij de laatste beweging loopt Dorien over naar de ploeg van Michael. Door de aandacht die Dorien krijgt van Daan, Jonas en de anderen valt de dreiging weg.)

Kaat Jullie zijn een bende lafaards.

Dorien Ik wil bij mijn vriendje zijn.

Kaat Mooi vriendje

Esna De politie zoekt jullie.

Antonio Een grote slungel (Kijkt na.) Jij Youssef. Dat oud vrouwtje heeft je herkend. Je vader is naar de politie moeten komen.

Esna Laffaard. Zo een oud vrouwtje plagen. Ik hoop voor jou dat ze niet doodgaat.

Jeroen Het hondje is later onder een auto gelopen.

Antonio Bende straatrovers.

(De ploeg van Michael wil op de vuist gaan.)

Michael Kalm, vrienden. Geen straatgeweld!
(Hij springt op zijn brommer en rijdt weg. De rest volgt, met tegenzin.)

Marleen (Licht.) Broekschijters. (Luid.) Broekschijters!

Kaat Kom, we wandelen verder!

Jeroen En Dorien dan?

Kaat Die slaapt vannacht niet meer bij mij op de kamer.

Ruth Zij komt nooit meer terug.

Kaat Kalverliefde. Zoiets gaat wel over.

Jeroen Jij kunt dat weten.

(Kaat kwaad, loopt achter Jeroen aan, met de bedoeling hem een pak rammel te geven, maar dat lukt niet meteen. Allen achter Kaat aan. Marleen en Kris als laatsten af. Ze lachen met dit voorvalletje.)

SCENE 4. De “bende” van Kaat

Een dag later.

(Zelfde decor als scène 3, echter vooraan links zit Maria op een bankje met voor haar op een stoel een kom met erwten nog in de peul. De erwtjes laat ze in de kom vallen en de peulen werpt ze in een grote emmer. Achter het bankje: struiken en bloemen. Eigenlijk zit zij in haar tuin en geniet tevens van de avondzon. Soms werkt ze wat, maar de behoefte om een dutje te doen haalt soms de bovenhand.

Spot op het vriendengroepje van Kaat, dat in de buurt van een van de bomen van het park staat. Het zou mooi zijn indien enkele personen andere kledij konden aanhebben. Zo wordt de illusie gewekt dat het om een andere dag gaat.

Jeroen zit op de bank, de anderen staan in de buurt. Hij heeft van de confrontatie met Kaat een blauw oog over gehouden.)

Stef (Tot Jeroen.) Dat moet nogal een mep geweest zijn. Gelukkig is het alleen maar aan de voorzijde zichtbaar. Amai, wat een vlaai zeg!

Bert Ik moe geen zuster hebben. Met meisjes heb je niets dan last. Ze denken dat ze alles mogen.

Ruth zo een zacht tikje. Ik was erbij. Je moet je bloed eens laten onderzoeken: daar zit te veel blauwe kleurstof in.

Kaat (Op.) Geen ruzie vandaag. We hebben belangrijke dingen te bespreken.

Jeroen En mijn oog dan?

Antonio Het andere ziet er nog prima uit. Met een oog kun je nog genoeg zien.

Lieve Jij blijft wel leven.

Marleen Waar blijft Dorien?

Kaat Die komt wel terug. Kalverliefde!

Jeroen Begin niet opnieuw.

Kaat Wat vinden jullie van mijn plannen?

Kris Heb jij plannen gemaakt?

Kaat (Hoest.) Ik heb daarnet Michael gezien. Lawaai dat die brommer maakt. En stinken.

Kris Jij hebt plannen gemaakt, met Michael?

Esma Neen, stommerikske. Kaat, vertel het nog eens.

Kaat Ik dacht zo: we hebben allemaal tijd genoeg en we vervelen ons soms rot. Kunnen we nu eens niet iets doen voor de kinderen waarvan de ouders laat moeten werken?

Stef Een soort speelpleinwerking? Prima!

Kaat Zoiets. Wie heeft er al eens diep nagedacht?

Antonio Een loopkoers voor klein en groot. Een soort Ronde van Frankrijk.

Stef Zonder doping.

Antonio En iedere dag vertrek en aankomst in een andere straat.

Ruth Knutselnamiddagen lijkt mij beter.

Antonio Dan kun jij al oefenen voor kleuterleidster.

Kaat En voor de oudere mensen zouden we ook iets moeten doen.

Stef Pampers uitdelen.

Kaat Stef!

Lieve Ik begrijp Kaat. Een klusjesdienst of zo.

Esma Gewoon een bezoekje brengen aan bejaarden. Wat vriendschap brengen.

Stef Ik zou niet weten wat zeggen.

Lieve Jij moet niet altijd praten. Laat die oudere mensen maar vertellen. Zij hebben gewoonlijk niemand die tijd heeft om te luisteren. Ouderen mensen vertellen graag over vroeger.

Antonio Ja, toen was alles beter.

Kaat Wij denken dat van hun. Maar dat is zo niet. Oudere mensen zijn lief en attentievol. Wij kunnen allemaal veel van hun leren!

Bert Een grootse spektakelavond met live muziek zie ik beter zitten. Mijn broer heeft een nieuwe elektrische gitaar. En knallen dat dat ding kan.

Eva Een poppenkastvoorstelling met chocolademelk gratis tijdens de pauze.

(Marleen en Kris lachen.)

Kaat Misschien toch nog niet zo slecht. Alleen...

Lieve We moeten iets doen wat we zelf leuk vinden.

Ruth Zeker! Tegen je goesting is er weinig plezier aan.

Lieve En ... waarmee we de ouderen écht plezier doen. Wat we doen moet recht uit ons hart komen. Als we eens...

Antonio Als we eens, wat?

Lieve Wat hebben oudere mensen nodig?

Stef Geld om een ijsje te kopen als de ijsventer de straat aandoet.

Kris Een nieuw kleedje...

Kaat We moeten hun, al is het maar even, gelukkiger maken. Weet je dat sommige oudere mensen soms op een hele dag geen levende ziel zien? Als de postbode niet langs komt dan...

Lieve We moeten iets doen!

Kaat Zeker.

Lieve Ik ga slapen. Mijn ogen toedoen en nadenken. Kunnen we morgen niet verder babbelen? Dan hebben we weer iets om naar uit te kijken. Daag! (Af.)

Jeroen En ik dan?

Kaat Jij moet maar nadenken met je ogen open. Dat lukt wel!

Antonio Een verkleedpartij, zou dat niet kunnen?

Kaat We doen iets, maar we doen het samen. Ik ga nog even naar oma. Tot morgen. (Af.)

(Een voor een gaan de kinderen weg, Jeroen als laatste. Hij heeft het schijnbaar moeilijk om te zien waar hij gaat.)

(Oma maakt even een rustig moment door terwijl de op haar bankje zit.)

Kaat Dag, oma!

Maria Ha, Kaat! Zet je! Iets drinken?

Kaat Neen, dank je. Erwtten... voor de soep?

Maria Goed geraden. Kom je wat helpen?

Kaat Zou je dat graag hebben?

Maria Een goede huisvrouw moet lekker kunnen koken. Weet je: een man moet je domineren zonder dat hij het zelf weet. Als je pas getrouwd bent dan heb je iets wat de man begeert, je kunt hem zo gek maken als je maar wilt. Je moet natuurlijk alles doseren. Eens je een tijdje getrouwd bent dan is de speleman van

het dak. Dan moet je lekker kunnen koken. En erwten doen het altijd. Met een wit sausje, of in de soep.

Maria Een wit sausje, kun jij dat maken?

Kaat Neen, moet dat?

Maria Een beetje margarine laten smelten, wat bloem erin en goed roeren. Later 't potje van het vuur nemen en alles vloeibaar maken met volle melk. Vooral geen fluitjesmelk. En op smaak brengen met gemalen muskaatnoot. Geef ze dan maar erwten, bloemkolen, selder... Onze Jan wordt zo tam als een lammetje.

Kaat Maar misschien trouw ik nooit, oma.

Maria Dat zei ik ook, tot zelfs drie weken voor de trouw.

Kaat Is er dan iets gebeurd?

Maria (Lacht.) Neen, IK ben in het wit getrouwd. Wat kom je eigenlijk doen?

(Van achter de struiken zien we even een glimp van Dorien die het gesprek afluistert.)

Kaat We hebben met ons clubje vergaderd.

Maria Jullie gaan ook kattenkwaad uithalen, zoals Michael?

Kaat Neen, we gaan iets doen voor de kinderen waarvan de ouders laat thuis zijn. Kinderen die anders maar op de straat doelloos rondlopen. Ook voor de ouderen gaan we iets doen.

Maria Grootse plannen. Zo, nu herken ik de echte Kaat. Ons Martine was ook zo. Altijd begaan met de anderen. Ze vergat regelmatig haar huiswerk te maken, jij ook?

Kaat Neen.

Maria En wat gaan jullie doen voor de oudere mensen?

Kaat Iets fantastisch. Iets voor groot en klein, jong en oud.

Maria Pannenkoeken bakken? Voor mij liefst met bruine suiker.

Kaat Het zal wel iets anders zijn. Iets, och we weten zelf nog niet of het wel kan.

Maria Jullie gaan zingen zoals op mijn verjaardagsfeestje?

Kaat Het wordt iets waarop we iedereen uitnodigen.

Maria In de zaal dus. Dat wordt zeker mooi, peis ik.

Kaat Iets met... neen, ik zeg het niet. Zou jij de ouderen kunnen vragen...

Maria Voor wanneer is het voorzien? Geen zondagvoormiddag want dan kijk ik naar de zondagsmis op de tv. Tegenwoordig heb je terug van die jonge pastoorkes. Zingen dat die kunnen.

(Dorien heeft genoeg gehoord, stilletjes weg.)

Kaat Ik laat je wel iets weten. En waarom halfvolle melk?

Maria Kind, heb jij al een koe geweten die halfvolle melk produceert? Pure natuur.

Kaat Toch denk ik dat ik nooit trouw.

Maria Bij de zusterkes maken ze ook witte saus. Misschien zonder kruiden.

Kaat Dag, oma. (Wil weggaan.)

Maria Kom hier! (Wil Kaat zoenen.) Of kus jij geen oude mensen meer? (Zoenen elkaar.)

SCENE 5. Het feest

Een tijdje later. Een late namiddag.

De groep van Kaat organiseert een tuinfeest met poppenkast in het park. Het is een drukte van belang. Versiering wordt aangebracht, gekleurde lampen, enz. Luidsprekers, micro's, stoelen voor de bezoekers... Het "podium" bevindt zich naar het midden en rechts (cour) toe. De ploeg van Kaat verzorgt de opbouw van het decor. Kaat wijst iedereen op zijn/haar taak en uit te voeren werken. Voordat de eerste oudjes komen speelt er al een life orkestje. Misschien kan hier de melodie van "Lachen naar de zon" gespeeld worden. Het orkestje staat achteraan, tegen een van de bomen. Dorien is niet aanwezig.

De oudjes komen binnen en worden begeleid door verpleegsters, helpers van het Rode Kruis en grotere kinderen. Sommigen komen in een rolstoel. Wanneer Jan en Maria aankomen begeleidt Kaat hen naar de eerste rij. De oudjes zijn zeer tevreden van de organisatie en de vriendelijke ontvangst. Ze zien er echt gelukkig uit.

Kaat (In micro, plechtig.) Dames en heren! (Ze wacht even.)

Jan (Recht.) Niet te sérieus, Kaatje. Wij zijn maar gepensioneerd werkvolk!

Maria (Fluit 2 maal op haar fluitje en steekt haar hand uit alsof ze Jan wil slaan. Jan zet zich.)

Kaat Beste ... oma's en opa's!

Jan (Tot Maria.) Dat is voor ons!

Maria Zwijg!

Kaat Hartelijk welkom! Jullie hebben zoveel voor ons gedaan! Nu willen wij iets voor jullie doen. Eerst een optreden van de kleuters en de leerlingen van de Middenschool. Poppenkast.

(Kaat geniet van dit feest. Ze heeft lang getracht naar dit moment. Toch is ze moe. Tijdens het optreden glimlacht ze naar de ouderen en geeft ze hier en daar een schouderklopje of een hand.)

(De "poppen", de kleuters, gekleed als kabouter, of ... komen op. Een groep langs links en een groep langs rechts. Iedere kleuter wordt begeleid door een grotere jongen of meisje. Afhankelijk van de mogelijkheden worden de "poppetjes" via koorden en een houten kruis verbonden aan de begeleider/begeleidster. Zo kunnen alle bewegingen van de kleuters via de koorden gebeuren. Natuurlijk dat zeker bij het opkomen de kleuters over de nodige bewegingsvrijheid moeten beschikken. Belangrijk is dat hier zo getrouw mogelijk het poppenspel benaderd wordt. Het is duidelijk dat de koordjes niet al tijd gespannen moeten zijn.)

(De twee groepen komen gelijktijdig op. Tijdens het opkomen zingen zij een lied. De linkergroep wordt in het lied aangeduid met L en de rechtergroep met R.)

L Er was eens een kaboutertje X2
 R Ping
 L Er was eens een kaboutertje. Ping.
 R Kaboutertje Ping, Ping.
 L Er was eens een kaboutertje. X2
 R Pong
 L Er was eens een kaboutertje Pong.
 R Kaboutertje Pong.
 L Kaboutertje Pong
 R Er was eens een kaboutertje Ping, Pong. X2
 L Er was eens een boze heks Brr...
 ENZ...

(Na de dans van de poppenkast verlaten de kinderen en de kleuters het “podium” Applaus van de ouderen.

Plots komt Michael met zijn “bende” uitdagend binnenvallen. Kaat stond op dat moment aan de micro.)

Kaat En wij vervolgen nu met...

(Michael en zijn “bendeleden” , sterk ondersteund door een arrogante Dorien, bezetten het podium. Dorien zet een radiocassette aan en maakt wilde bewegingen. De bendeleden dansen nu een housedans. Wild en duidelijk met de bedoeling om alles op stelten te zetten. Ze werpen een paar stoelen omver en beschadigen de versiering. De eerste oudjes, geschrokken door de ontstane situatie, verlaten het feestje, geholpen door RK en andere vrijwilligers. Telkens iemand weggaat beleven de bendeleden extra pret. Wanneer bijna alle oudjes weg zijn, stapt ook het “orkest” op en enkele leden van het clubje van Kaat. Als laatste verlaten Jan en Maria de feestplaats. De bendeleden verlaten op de tonen van de housemuziek het podium. Dorien draagt de radio . Dorien, net als de andere bendeleden, triomfantelijk af. De radio speelt terwijl zij weggaan. Alleen Michael en Kaat zijn nog aanwezig.

Michael plaatst 2 stoelen met de rugleuning tegen elkaar, kijkt er naar en geeft dan een van de stoelen een schop zodat ze alle twee met een knal vallen.

Zij staat nog altijd in de buurt van de micro, als in extase. Door het geluid van de vallende stoelen keert Kaat terug naar de werkelijkheid. Ze loopt naar Michael toe en beukt met haar vuisten op zijn borst. Ze weent hartstochtelijk. Ze schreeuwt.)

Kaat Jij, jij, jij... Jij hebt vandaag iets gedaan dat ...erger is dan een moord. Jij hebt iets gebroken in mij dat voor eeuwig stuk zal blijven. Ik heb lang getracht naar dit moment. Ik wilde de oudjes uit onze buurt één dagje geluk geven, warmte. Jij... Maak dat je wegkomt. (Ze trommelt op Michael, die geen verzet pleegt en onder de indruk is. Ze slaat hem waar ze hem maar kan raken. Ze is als hysterisch.)

Kaat Jij, vuile moordenaar. Weg! Uit mijn ogen. (Ze duwt hem weg zodat hij valt en probeert recht te komen. Kaat belet dat. Maar Kaat weet van geen ophouden. Ze weent hartstochtelijk.) Jij... nooit meer. Nooit meer.

(Michael komt terug recht en Kaat beukt er opnieuw op.)

Kaat Nooit meer! Nooit!

(Michael af. Kaat weent het uit. Zet zich op een stoel. Fade out. Op de achtergrond liedje
“Lachen naar de zon”.

PAUZE.

SCENE 6. Bouwen aan een nieuwe wereld?

Decor

Kaat, Jeroen, Ruth, Antonio, Lieve, Bert, Esmá, Marleen, Stef, Eva en Kris zitten aan de achterzijde van het tuinhuisje waar ze gewoonlijk samenkomen. Ze zitten op banken en boomtronken. Kaat zit in het midden. Men zit er verslagen bij: Kris en Marleen staan, als boezemvriendinnen naast elkaar.

Kaat Ik had een droom...

Ruth (Declamerend, recht, kijkt naar jardin.) Ik had een droom.

Marleen (Kijkt naar publiek.) Dromen...

Kris (Kijkt naar publiek.) Dromen... blijven dromen.

Bert (Recht, kijkt naar cour.) Blijven dromen?

Eva (Recht, kijkt naar die rechtstaan.) Dromen? IK had een droom. O, wereld!

Stef Mijn pa zegt dat dromen bedrog zijn.

Liedje: Dromen

Kris en Marleen:

Dromen van een wereld waarin alles een droom is.

Dromen van een wereld waarin alle mensen dromen.

De anderen, zonder Kaat:

Dromen, dromen, dromen.

Kris en Marleen:

Dromen van een wereld waarin alle mensen lief zijn.

Dromen van een wereld waarin alle mensen blij zijn.

De anderen, zonder Kaat:

Dromen, dromen, dromen.

Kris en Marleen:

Dromen van een wereld waarin alle mensen blij zijn.

Dromen van een wereld waarin alle mensen gelukkig zijn.

De anderen, zonder Kaat:

Dromen, dromen, dromen.

Antonio (Tot Stef.) Wat zegt je pa?

Stef Mijn pa? Die zegt zoveel. O, ja, dat alle dromen bedrog zijn. Als je 's nachts droomt en je wordt 's morgens met een houten kop wakker, dan is alles o.k.

Antonio Dat kan iedereen niet zeggen.

Stef Neen?

Antonio Als je altijd een houten kop hebt...

Stef Zoek je ruzie?

Antonio Neen, je hebt toch geen houten kop? (Klopt met vingers op Stefs hoofd.)
Plastiek. Gewoon plastiek.

Kaat Wat voor zin heeft het allemaal nog? Telkens we iets goed bedoelen, zijn er spelbrekers.

Stef Schokbrekers. Onze droom, ons plan was niet echt.

Bernard Alles leidt zijn eigen leven.

Kaat Onze droom, onze plannen, waren écht.

Stef Neem nu de groten der aarde. De president van Amerika, die van Rusland...

Bernard Die hebben allemaal boter op hun hoofd. Vroeger misschien, vroeger, jaren geleden, toen hadden die misschien een droom, net als onze droom. Lees jij in de kranten van de droom van zo iemand? Over corruptie, ja.

Stef Zo ver zoek ik het niet. De wereld leidt zijn eigen leven. Er zijn te veel schokbrekers.

Kaat Laat alles maar zoals het is...

Jeroen Amerika en Rusland...laat ze daar maar doen.

Esma Ons probleem is veel te klein. Iedereen droomt van een betere wereld. Maar de wereld is veel te groot. We moeten het zo ver niet zoeken.

Bernard Je kunt niet tegen de wind in roeien. Misschien heeft men het zo niet bedoeld.

Jeroen Hoe men het bedoelt is niet belangrijk. Het resultaat telt.

Bernard Misschien wilde men alleen maar stoer doen, ons plagen.

Stef Zij hadden in ieder geval succes. En meer dan dat. Ze hebben nog succes.

Bernard Wat?

Stef Zie ons hier nu zitten. In zak en as.

Bernard Men moet zich neerleggen bij de feiten. En die feiten spreken voor zichzelf. We hebben iets goed bedoeld, maar het is tegengevallen.

Stef En we zitten in de put. Meenden wij het wel echt?

Esma Neen!

Kaat Ja!

Esma Een tegenslag moet je sterker maken. Moed en kracht put je uit wat je overdondert.

Kaat Wat bedoel je?

Esma Indien we het echt goed bedoelden, dan moeten we straks opnieuw plannen maken. Het misschien anders aanpakken. Maar doorduwen!

Stef We vonden de consumptiemaatschappij slecht. Alleen geld telde. We wilden iets doen. Iets onpersoonlijks terug een gezicht geven. Mensen terug zien lachen.

Eva Het is in ieder geval mooi geprobeerd. Binnen een jaar of twee dan veranderen we van school, dan komt de grote liefde en dan... och!

Kaat Het was een mooie droom.

Stef En we laten onze oren hangen.

Jeroen Het is goed dat ons plannetje mislukte.

Kaat Wat?

Jeroen Door samen hetzelfde te dromen zijn we vrienden geworden, door samen te mislukken zijn we nog betere vrienden geworden. Meer zit er niet in. Toch is het een positief resultaat.

Jeroen Wij zijn als kleine kinderen. Pampertje nat: wenen!

Kaat Wat wil je dan?

Antonio Nieuwe pamper. Terug lachen.

Kaat Ik weet het niet meer.

Stef We moeten die bende van Michael op hun donder geven. Terugvechten. Wie zich niet weerbaar opstelt, wordt overdonderd. We moeten uit de put kruipen. Terug leren dromen.

Lied: Wereld waar draai jij naartoe?

Kris en Marleen zingen de strofen, de anderen het refrein.

Ref.

Wereld waar draai jij nu naartoe?

Een beetje naar links, een beetje naar rechts.

Ben jij het draaien nog niet moe?

Een beetje naar links, een beetje naar rechts.

1.
Kinderen hebben dromen.
Vandaag, morgen, overmorgen.
Dromen die niet realiseerbaar zijn.
Vandaag, morgen, overmorgen.

2.
Jongeren hebben dromen.
Vandaag, morgen, overmorgen.
Dromen die niet realiseerbaar zijn.
Vandaag, morgen, overmorgen.

3.
Ouderen hebben dromen.
Vandaag, morgen, overmorgen.
Dromen die niet realiseerbaar zijn.
Vandaag, morgen, overmorgen.

4.
Alle mensen hebben dromen.
Vandaag, morgen, overmorgen.
Blijven dromen is en blijft de boodschap.
Vandaag, morgen, overmorgen.

Kaat Dromen? Hoe moet het nu verder?

Jeroen We stoppen er mee. Jij was onze plannenmaker en jij hebt je droom verloren.

Antonio Een nieuwe pamper. Terug lachen!

(Kaat kijkt rond, traag af. De anderen volgen.)

SCENE 7. Juffrouw Eulalie.

Decor: de tuin van oma. Met een grote parasol. Tuinstoelen. Oma heeft de ouderen uit de buurt uitgenodigd om een tasje koffie te komen drinken. Afhankelijk van het aantal beschikbare spelers kan de tekst anders verdeeld worden. Op een tafeltje staan receptiegroenten, jenever en kleine hapjes. Jan draagt een dienschotel met glaasjes fruitsap, Maria een schotel met schuimwijn. Het eerste koppeltje komt aan.

Vrouw 1 Wat zitten jullie hier mooi te wonen. Net een aardsparadijs.

Jan En de eerste engeltjes komen al binnen.

Vrouw 1 Wat een charmeur. Dat moet toch plezant zijn.

Maria Mannen zijn alleen maar charmant als er andere vrouwen in de buurt zijn.

Jan Mooie vrouwen!

Maria Ben ik dan niet mooi genoeg?

Jan Voor in de week wel. Maar er zijn ook andere gelegenheden. Vind je het niet raad dat vrouwen zich altijd mooi maken als ze uitgaan?

Maria Voor andere mannen wil je zeggen?

Jan Klopt!

(Ondertussen komen de andere genodigden aan. Ze worden telkens door Maria en Jan begroet.)

Vrouw 2 (Tot andere vrouw.) Het ziet er hier sjeik uit. En wat voor lekkere hapjes. Had ik het geweten dan had ik een stukje worst minder gegeten.

Vrouw 3 (Tot Maria.) Wat een mooie tuin.

Maria Dat is het werk van Jan. Ik moet hem soms wel aanporren, maar het lukt. Hij is als een trein waarvan de machinist is slaapegevallen is. Eens hij stevig op de benen staat is er echter geen houden meer aan.

Vrouw 3 Mijn man zaliger moest ik niet aanporren. Hij had een grote liefde voor planten en bloemen. Ik had vroeger een prachtige tuin. Nu zie je alleen onkruid en molshopen.

Maria Jan heeft de oorlog verklaard aan de mollen.

Vrouw 3 (Kijk naar Jan, misschien is hij geschikt voor haar tuin.) Laat maar. Hij heeft te grote voeten.

Maria Jan, haal wat fruitsap uit de koelkast.

Jan Geen tijd.

Maria (Extra stil.) Wat zeg je?

Jan Geen tijd.

Maria Wel verdorie!

Jan Wat heb ik nu weer gedaan?

Maria Er is een mirakel gebeurd. Je hoort terug beter.

Jan Nu je het zegt. Zou dat kunnen dat ik bijna genezen ben?

Maria Commediant. Jij hebt alleen de kattenziekte.

Jan Kattenziekte?

Maria Jij hoort alleen als het je goed uitkomt.

Jan Ik peis dat het te maken heeft met de windrichting en dat fluitje van jou!

Maria Haal vlug wat fruitsap, papagaai! (En ze geeft Jan een slag op zijn achterste.)

Vrouw 4 (Tot vrouw 5.) Zou er nu echt niets zijn tegen koude voeten?

Vrouw 5 Natuurlijk. Een warmwaterkruik of zwarte kousen dragen.

Vrouw 4 Iets anders, levendiger.

Vrouw 5 Een kat.

Vrouw 4 Verliest te veel haar.

Vrouw 5 Een man van boven de zeventig.

Vrouw 4 Zo oud?

Vrouw 5 Die van in de zestig roken nog te veel. En daar krijgen ze koude voeten van.

Vrouw 4 Er zou toch ook wat leven moeten inzitten.

Vrouw 5 Dan moet je een gepensioneerde schoolmeester nemen. Die hebben zachte handen.

Vrouw 4 Zou die ook een fiets kunnen herstellen?

Vrouw 5 Dat weet ik niet. Warm voeten hebben ze wel.

Jan (Terug op met fruitsap.) Dames en heren: een nieuwe lading fruitsap is aangekomen. Pure natuur. De vorige lading zat vol bewaarmiddel. Ideaal voor de stoelgang. Ik heb er al eens goed van kunnen gaan. Er is maar een wc in dit huis, hou er rekening mee! (Sommige dames maken aanstalten om naar de wc te gaan. Zij vinden dit erg.)

Maria Wacht even, dames. Dis is een mislukt grapje van mijn man. Als er veel volk bij is, heb ik hem niet onder controle. Ik zal hem straks eens wat bijwerken.

(Bijna zonder dat men het opmerkte is juffrouw Eulalie met haar zwarte wandelstok opgekomen. Op afstand blijft ze staan, steunt op de wandelstok totdat ze opgemerkt wordt. Eulalie is een typetje. Vrolijk en waardig.)

Vrouw 1 (Verwonderd, blij, verrast.) Juffrouw Eulalie!

Man 1 Begot! Die “oude kneut”.

Man 2 Een blozende appel.

Man 3 Zonder stengel.

Vrouw 2 Eulalie! Juffrouw Eulalie! (Loopt er naar toe.)

Eulalie (Bekijkt Vrouw 2.) Niet zoenen. Ik zal volgende week de griep krijgen.

Vrouw 1 Nog net als toen.

Eulalie Alleen een beetje ouder.

Man 3 Gecondenseerd.

Maria Blij dat je gekomen bent.

Eulalie Heel eventjes maar. Ik heb het te druk.

(Allen, door elkaar.) Allée, ... wij zijn zo blij, ... wat een aangename verrassing.

(Jan biedt Eulalie een fruitsapje aan.)

Eulalie Jenever, jonge man. Echte, van Hasselt. Van het stenen kruikje!

Vrouw 1 Maar...

Eulalie Dat heb ik altijd gedronken. Mijn vader is er meer dan negentig jaar van geworden.

Vrouw 2 De ondergang van de wereld.

Eulalie Dat dronk ik vroeger alle dagen. Voor de klas begon. Het was een goede remedie tegen de kinderen die geen tandpasta konden betalen.

Vrouw 1 En wij dachten dat het een soort parfum was.

Eulalie Tegen de muggen, ja. En tegen opdringerige mannen, maar dat is bijna hetzelfde.

(Jan biedt Eulalie een glas jenever aan.)

Eulalie (Sopt haar wijsvinger in het glas en likt de vinger af. Denkt na.) 43°. Prima. (Drinkt glas in een teug leeg. Jan vult nogmaals, Eulalie bekijkt haar vroegere studenten.) Jullie zien er lelijk uit!

(Allen, door elkaar.) Maar, ... juffrouw!

Eulalie Juffrouw Eulalie. Jullie zien er lelijk uit. Jullie waren vroeger veel mooier. Waar komen die rimpeltjes vandaan? Het doosje, dames! Een beetje rouge, wat crème, kousen met naad. En vooral: een goede beha! Een vrouw moet een goede vooruit hebben!

(Meerdere personen. Afkeurend.) Juffrouw Eulalie! Hoe durf je zoiets zeggen.

Man 1 En mannen dan?

Eulalie Die moeten er alleen maar voor zorgen dat ze hun broek niet vergeten toe te doen. Niets is zo slordig. En bretellen dragen, dat camoufleert het buikje.

Vrouw 3 Juffrouw Eulalie: jij ziet er goed uit.

Eulalie Vezelrijke voeding en de liefde.

Vrouw 3 Liefde?

Eulalie Ja. Kennen jullie de tafel van tien nog?

(Sommigen.) Ja, neen...

Eulalie (Tot Vrouw 3.) Jij hebt vele kindjes gehad. Brede heupen...

Vrouw 3 Twee maar. Mijn man...

Eulalie (Tot Vrouw 2.) Ik dacht dat jij zou binnentreden, bij de zusterkes.

Vrouw 2 Misschien wel, maar een buurjongen zie dat hij anders voor de rest van zijn leven ongelukkig zou blijven. En hij wilde kinderen. Ik heb me maar opgeofferd.

Eulalie En die opoffering viel nogal mee?

Vrouw 2 Vier kinderen en twee auto's. De laatste was een Mercedes.

Eulalie Een kruiwagen is beter. Af en toe eens zweten is goed voor de gezondheid. (Kijkt rond.) Ik mis Jeannette.

- Vrouw 1 Vorig jaar gestorven. Er was veel volk bij de begrafenis.
- Eulalie Zij was een mijn lievelingskes. Ieder schooljaar één of twee. Goei studenten. Maria was de liefste. Zij nodigde mij uit en zie: ik ben gekomen.
- Vrouw 2 Zouden we niet eens een liedje zingen. Juffrouw Eulalie: jij kon zo goed zingen.
- Eulalie Een dansje misschien. (Kijkt rond. Tegen Man 4.) Jij bent toch veel te klein of je vrouw is veel te groot.
- Man 4 Als er een foto moet gemaakt worden, dan ga ik op een bankje staan en in bed...
- Eulalie In het bed?
- Man 4 Dan steek ik een kussen onder mijn voeten, anders verdwijn ik onder de dekens. Voor de rest heb ik er geen last van.
- Eulalie Omdat jullie zo blijven aandringen: een dansje van vroeger. Ik ken ook van die moderne dingetjes, maar daar zit veel te veel beweging in. We zullen ons maar eens opstellen. Vlug, kinderen!

(De dansers stellen zich op. Er weerklinkt een Hawaïiaans melodietje. Alle woorden worden met gebaren uitgebeeld- wat stuntelige bewegingen- terwijl ze de tekst uitbeelden.)

Eulalie Lieve kinderen, waar is de tijd? Opnieuw en met enthousiasme!

(De groep doet dezelfde dansje. Men zingt nu het melodietje en alles is netjes gelijk. Eulalie danst met stijl voor de groep.)

Hawaïaans lied.

Ik hou van de zon en de zee, zeg vaar je mee? Wat? Natuurlijk: de wijde zee, olé!
O, zon. O, zon!

Een visser trok naar de zee en nam zijn boterhammetjes mee.
De wijde zee, olé! O, zon. O, zon!

Maar de visjes hielden van zon en zee en ze wilden niet mee.
De wijde zee, olé! O, zon. O, zon!

De visser keerde moe en zonder visjes naar de haven.
De wijde zee, olé! O, zon. O, zon!

Een grote vis die ooit bijna gevangen was lachte luid.
Schipper, o, schipper: het liedje is uit.

Slot:

De wijde zee, olé!
O, zon. O, zon!

- Eulalie Prachtig, jammer dat jullie ondertussen zoveel rimpeltjes gekregen hebben. Ik hoorde het hier en daar kraken en piepen. Dag, kinderen: ik moet nu weg!
- Vrouw 1 Waarom, juffrouw Eulalie?
- Eulalie Liefde, kinderen. De grote liefde. Ze is wat laat gekomen, maar nog net op tijd. Ik ben verliefd. Ik voet het tot in mijn broekspijpen.
- Maria Is dat geen twintig jaar te laat, juffrouw Eulalie?
- Eulalie Het is nooit te laat! Als het tegenvalt dan kan het geen jaren mislukken. En als het héél erg tegenvalt dan moet ik niet veel kracht gebruiken om hem van kant te maken.
- Maria Maar juffrouw Eulalie toch!
- Eulalie Het is pure liefde. Straks moet ik kiezen tussen twee vrijers. Een lange smalle en een korte dikke.
- Maria Neem die lange smalle.
- Eulalie Die loopt overal tegen. En die kleine dikke heeft maar evenveel stof nodig voor een nieuw kostuum. Daarbij: die dikke is te dom om te helpen donderen, maar heeft veel geld. Die lange smalle werkt graag in de tuin, zegt hij, maar het duurt een half uur alvorens hij zich gebukt heeft. Problemen, kinderen! Problemen! Nu moet is echter weg. Jan, geef me nog eens wat moed. (De fles jenever.)
- (Jan schenkt in voor Eulalie, zij drinkt meteen uit, zwaait met de hand en is weg.)
- (Enkele mannen zingen samen enkele zinnestjes, spontaan.) Dag, tante Eulalie. Je weet dat ik je gaarne zie. Tante Eulalie, je weet dat ik je gaarne zie... langs achteren...daag!
- Vrouw 1 Maar allé toch! Zo vlug weg!
- Maria Ik wist dat ze niet lang kon blijven. Tante Eulalie.
- Vrouw 2 Is er misschien nog wat te bespreken?
- Maria Daarvoor heb ik jullie laten komen.
- Vrouw 3 Dat heeft te maken met...Kaat.
- Vrouw 1 Met die jeugdbende. De Kraaien heten ze, denk ik.
- Man 2 't Was maar een rommelig gedoe.
- Vrouw 4 Voor mij hoefde het niet. Als ik drie keer per dag eten krijg en mijn migraine is draaglijk, meer moet het voor mij niet zijn.
- Man 1 We zouden ze een lesje moeten leren.

Man 2 Er op kloppen!

Vrouw 1 Gewoon naar de politie gaan.

Man 1 De politie? Die zijn te veel bezig met het grote werk.

Vrouw 1 En wat is dat?

Man 1 De dieven klissen. De verkeerd geparkeerde auto's opschrijven en wie zonder licht met de fiets rijdt verbaliseren.

Jan Zijn we niet een beetje te oud om iets te doen?

Vrouw 3 Dat zeggen mijn eksterogen ook.

Jan Oud en versleten.

Vrouw 3 Zo in dien aard.

Jan Neen, verdorie!

Maria Jan!

Jan Oud en versleten? Neen! Neen. We trekken ter strijde. Voor vrijheid en recht, ongeknecht! Voor outer en heerd!

Maria Hij trapt door.

Jan (Op stoel, zingt uit volle borst. Langzaam maar zeker zingen steeds meer mensen met hem mee.)

Refrein.

Vlaanderen vooruit! We trekken er op uit!
Gewapend met stok en steen.
En we stoppen niet voor een been.
Vlaanderen vooruit! We trekken er op uit!

1.

We zijn veel te oud om ons te laten doen.
Net als toen. We zijn oud maar niet versleten.
En ze zullen ons niet vlug vergeten.

2.

We trekken ten strijde, zijde aan zijde.
De Kraaien moeten er aan, 't is met ze gedaan.
Ze storen onze laatste levensdagen.
En dat ze het niet meer wagen ons te belagen.

3.

Al hun fietsen moeten er aan, ze moeten te voet gaan.
Ze zullen zich moeten weren terwijl wij ze bombarderen.
Met appels en peren.

4.
Met onze stokken...

Maria Jan, hou op! Hou op!

Jan 't Was een beetje te geweldig, zeker?

Maria Zoiets, ja.

Jan Wat moeten we dan doen?

Maria Er eens mee gaan praten. Verstandig praten.

Jan Dat zal moeilijk zijn.

Maria Iemand anders zal dat wel kunnen.

Jan We moeten ons toch niet laten doen?

Maria Het zijn nog maar kinderen!

Man 1 We trekken ten strijde. Voor outer en heerd!

Maria Tot in het gevang.

Man 1 Heb jij iets tegen lekker eten en de tv?

Man 2 Een burgerwacht moeten we oprichten. Neen, een ouderenwacht. We moeten onze uurwerken gelijkzetten en een stevige wandelstok bijhebben.

Maria We moeten iets doen. Beginnen met nadenken.

Man 1 Erop kloppen, verdorie!

Maria De pijl zakt in het vliegen.

Jan (Zingt.) Voor vrijheid en recht!

Maria (Neemt schoteltje met worteltjes en schotel met sausjes. Naar Jan toe.) Hier, kampioen. Eet een worteltje. Daar krijg je mooie ogen van.

SCENE 8. Onenigheid bij de Kraaien.

Decor: het clubhuis van de Kraaien. Iedereen is aanwezig, ook Dorien. Wat rommel, wat affiches met slogans. Alles moet stoer ogen. Michael zit in het midden. Daan en Dorien zitten bij elkaar. Michael heeft net iets verteld waarmee iedereen lacht. Michael is de grote leider.

Michael Het grote feest van de Kraaien. Wat dachten die varkentjes? Zou Kaat nog een pampertje dragen? (Lachen.) Wij alleen kunnen een feestje bouwen. Met radioantennes, met autospiegels of met brievenbussen.

Youssef En wat doe je dan met mijn collectie autobanden?

Bernard Een echt feest. Oude mensen moeten voor een venster gaan zitten en de voorbijrijdende auto's tellen.

Jonas Tweeëntwintig audi's, vijftwintig Mercedesen, vier Toyota's...

Bernard Voor die automerken zijn ze te dom.

Youssef (Tot Bernard.) Van auto's ken jij helemaal niets. Nog enkele jaren en je handen gaan ook beven. Jij bent nu al ouder dan die van het rusthuis.

Rap-liedje.

Ik droomde van een feest, een groot feest, héél groot feest.
Van vele mensen met veel wensen. Ze wilden maar eten en vergeten.
Ze hadden geen verlangens, geen doel, geen morgen, geen avond.
Ze wilden maar leven, eten en slapen, alles vergapen.
Morgen bestond niet, alleen vandaag en dan nog.
Hap-hap! Lucht in, lucht uit. Kijken naar niets.
Dit soort mensen moet zo niet blijven leven.
We zullen ze laten beven, wakker schudden.
Eerst heel langzaam en dan hop, hop met een stevige ruk.
Wakker schudden. We gaan ze wakker schudden.
Wat er dan gebeurt is niet belangrijk, voor hen.
Voor ons wel. Wij zullen ze doen bloeden en hun ogen openen.
Wij gaan ze de weg wijzen die ze hadden moeten nemen.
Die weg is er nu helaas niet meer voor hen.
Wij zellen triomferen, triomferen, triomferen.

Michael Vrienden, zwijg nu eens allemaal. Ik heb grootse plannen. Deze nacht droomde ik van een feest.

Niels Pruimentaart eten?

Michael Een groot feest.

Bart Twee pruintaarten.
Zara Met slagroom.
Michael Zwijg! Het wordt nieuws voor de eerste bladzijde van de kranten!
Youssef Er zal veel bloed vloeien.
Bernard Youssef zal van koppigheid in zijn eigen vinger snijden.
Michael Stilte! We gaan meteen de plannen uitwerken. Een goede voorbereiding is heel belangrijk. Komaan, we zijn weg!

(Iedereen volgt Michael, behalve Daan en Dorien.)

Michael (Tot Daan.) Wel?
Daan Wel, wat?
Michael Ga je niet mee?
Kim Die heeft geen tijd.
Michael Geen tijd?
Kim Vrijen man!
Youssef Doen ze dat tegenwoordig zo?
Kim Alleen als 't lang moet duren.
Michael Gaan jullie mee of niet?
Daan Ik heb geen zin.
Youssef Is dat niet je beste assistent, Michael?
Michael Je moet het maar weten. Kom, mannen!

(Alleen Daan en Dorien blijven ter plaatse, de rest volgt Michael.)

Dorien (Na een korte pauze.) Wel...
Daan (Geen antwoord.)
Dorien Er mankeert iets. Je zit te dubben.
Daan Dat denk je maar.
Dorien Kom op, Daantje!

- Daan (Kwaad.) Laat me gerust.
- Dorien Gezellige kerel. Zeg wat je dwars zit!
- Daan Dat gaat je niet aan. Helemaal niets.
- Dorien (Recht. Wandelt rond. Blijft plots voor Michael staan.) Vertel, dwarskop. (Geen antwoord.) Miskleun! (Kijkt de andere kant op.) Wel? De poppenkastvoorstelling... jij was een van de poppen...
- Daan Neen, het gaat je niets aan.
- Dorien Alles gaat me aan. Ben je mijn vriend of niet?
- Daan Een van die oudere mensen deed me denken aan...
- Dorien Dus toch de poppenkastvoorstelling. Waar dacht je aan?
Daan Mijn...opa.
- Dorien Die is al lang, heel lang overleden.
- Daan Ja, (Recht.) Een van die oudere mannen...hij was net grootvader. Ik kan die verwijtende blik niet vergeten. Opa was alles voor mij en nu die ogen van die oude man...
- Daan Mama of papa, ...ze hadden geen tijd voor mij. Opa haalde mij af aan de school. Hij leerde mij ook vissen en vertelde verhalen van vroeger.

(Daan en Dorien staan nu tegenover elkaar, vooraan op de scène. Achteraan zit nu de kleine Daan op een bak met visgerief en met een hengel in de hand. Opa is bezig met het vertellen van een verhaal. Spot nu op kleine Daan en zijn opa.)

Opa Daan Ja, Daantje, ik ben geboren in een kinderwagen. Mijn papa en mama waren boeren. Op een late namiddag, wanneer papa het paard even liet uitblazen, toen hij aan het ploegen was, gebeurde het. Mama kreeg weeën en het ging gebeuren. In de kinderwagen waarmee zij altijd de boterhammen en de koffie bracht, ben ik geboren. Het moet wel een hele bedoening geweest zijn. De mensen maakten vroeger van zoiets niet veel. Mijn andere broers en zusters, wij waren met twaalf, zijn in de slaapkamer geboren. Mama heeft altijd een boontje voor mij gehad. (Lacht.) Later had ik een grote bles haren die altijd voor mijn ogen hingen. Nooit heb ik moeten roepen: "Mama, mijn haren...". Ze was er altijd en met haar vingers kamde zij mijn haren. Soms plaagde ik ze ook, je weet hoe kinderen zijn, maar altijd lachte ze. Nooit werd ze kwaad. Ze is echter niet oud geworden. Op een morgen heb ik haar gevonden, achter de perenboom in de voortuin. Dood. Het was een kille herfstmorgen. De dauwdruppeltjes rolden over haar wangen wanneer we haar binnendroegen.

Kleine Daan Wat was er dan gebeurd?

Opa Daan Ik weet het niet. Waarschijnlijk is ze de avond daarvoor buiten gegaan en gevallen.

Kleine Daan Waarom, wat moest ze buiten gaan doen?

Opa Daan Moeder kon niet slapen voor aleer iedereen thuis was en in bed lag: zij stopt ons altijd onder. Mijn oudste broer was een zorgenkind. Och, 't was geen dronkaard, maar iedere avond rook hij naar bier. Jan was om twaalf uur nog niet thuis en misschien is ze op de uitkijk gaan staan. Waarschijnlijk is ze toen gevallen, misschien omdat ze te moe was. Maar ze had ook een "kwaad been", zoals de mensen zeggen. Een beetje onder de knie had ze een wonde die nooit genas; Toen ze van mij in verwachting was stootte ze zich aan een verroeste weegschaal, waarop de aardappelen gewogen werden.

Kleine Daan (Na korte pauze.) Opa, ...kijk eens! Opa!

Opa Daan Rustig, ja, je hebt beet. Voorzichtig. Afwachten. (Kijkt naar denkbeeldig water.)
Let op... nu ophalen!

Kleine Daan (Haalt lijn op, een klein visje hangt te spartelen aan zijn vislijn.) Zo een klein dingetje...

Opa Daan (Lacht.) Neen, niet groot. Wat ga je ermee doen?

Kleine Daan Opeten, opa!

Opa Daan Zo een klein visje?

Kleine Daan Misschien niet.

Opa Daan Jij moet het weten. Het is jouw visje. Jij beslist.

Kleine Daan Wat zou jij doen, opa?

(Beeld van opa van Daan en de kleine Daan weg, spot terug op Daan en Dorien.)

Daan Achteraf beschouwd is opa gestorven op het moment waarop ik hem het meest nodig had. Hij had altijd tijd voor mij.

Dorien Iemand waarmee je kunt praten en die kan luisteren is onbetaalbaar.

(Michael en zijn ploeg komen terug op. Ze stellen zich strijdbaar op tegenover Daan en Dorien.)

Michael Een leuk vrijpartijtje. Wij zullen het minder prettige werk wel doen.

Daan We wilden gewoon maar wat praten.

Bernard Onverantwoord.

Youssef Plantrekkerij.

Daan Jullie zijn niet vriendelijk.

Michael Neen.

Daan Ik doe toch wel wat ik wil zeker?

Michael Neen.

Jonas Als iedereen zo redeneert dan gebeurt er niets.

Kim En er moet iets gebeuren.

Zara Ja.

Michael Jullie verraden onze club.

Daan Wat zeg je nu?

Bernard Je zou beter ophoepelen. We redden het wel zonder jullie.

Michael Hebben jullie dat gehoord?

Daan Neen. Maar ik begrijp je. Als je niet doet wat de chef zegt, dan moet je ophoepelen. Is dat geen tirannie?

Michael Ik versta je niet.

Daan En ik wil je niet verstaan. Jullie kunnen de pot op. Sinds dat feestje van Kaat zijn jullie net een bende debielen.

Kim Feestje van de Kraaien. (Lacht.)

Michael Wat zeg je?

Daan Ik versta je niet. Kom, Dorien!

Michael Jij was ooit mijn beste vriend.

Daan Jij was ooit mijn voorbeeld. Aan tirannen heb ik niets!

Michael Kom, we gaan de andere kant van dat gebouw eens bekijken. Het moet een reuze knal worden. Met de brandweer en alles er op en aan. Kom!

Sofie Ik blijf hier.

Bernard Aan vrouwen van jouw soort hebben we niets.

(Kim zet zich.)

Zara Doe maar!

Michael We praten er nog wel over.

(Michael af gevolgd door Jonas, Youssef, Bernard, Niels. Kim, Bart, Sofie en Zara blijven bij Daan en Dorien.)

Sofie Het wordt mij veel te gevaarlijk. Daan, zou jij de leider van ons groepje niet willen zijn? Jij kunt dat.

Kim Radioantennes en wat pesterijen dat zie ik nog wel zitten. Het is anders allemaal te saai, er moet immers wat sensatie zijn.

Zara Daan, jij zou een goede leider zijn.

Dorien Hij heeft verdriet. Zijn opa...

Sofie Je kunt beter van opa's houden dan van je eigen ouders. Opa's scheiden niet meer. En maken tijd.

Daan Laat me met rust.

(Daan zondert zich af van de groep. Men kijkt naar hem. Terug het beeld van kleine Daan met zijn vislijn en zijn opa. Kleine Daan kijkt naar zijn opa.)

Kleine Daan Zo een klein dingetje.

Opa Daan (Lacht.) Neen, niet groot. Wat ga je ermee doen?

Kleine Daan Opeten, opa!

Opa Daan Zo een klein visje...

Kleine Daan Misschien niet.

Opa Daan Jij moet het weten. Het is jouw visje. Jij beslist.

Kleine Daan Wat zou jij doen, opa?

(Opa maakt het visje los en zet het terug in het water. Kleine Daan kijkt naar het visje en omhelst zijn opa.)

Spot uit.

SCENE 9. Opa

Decor: de tuin van opa.

Opa fluit het melodietje “lachen naar de zon” en doet enkele danspasjes terwijl hij met een klein, kleurrijk gietertje de bloemen en de planten watert.

Opa Het was niet gemakkelijk om dat echt te weten te komen. In het ene boekje stond het zus en in het andere zo. Hoeveel water geef je een bloem? Moet je een grote bloem meer water geven dan een kleine bloem? En waarom? Eigenlijk zijn er maar twee systemen. Systeem één: je neemt een lintmeter. Vroeger had iedere vrouw een lintmeter. Dat was een noodzakelijk statussymbool. Nu hebben alleen vrouwen die een nieuwe naaimachine gekocht hebben er eentje. Omdat ze dat er gratis bij krijgen. Je neemt dus een lintmeter en meet de omtrek van de stengel en de lengte van de plant. Je vermenigvuldigt dat geval met de regel van drie kom je te weten hoeveel kubieke deciliter je mag bewateren. Bij veel zonlicht vermenigvuldigen met 1,2. Indien het regent alles halveren. Dat is nu de eerste methode, zeg maar de wetenschappelijke benadering van het probleem. De tweede methode is eenvoudiger, zéér eenvoudig. Je geeft ze allemaal te weinig water. Zodra de bladeren beginnen te verkleuren, geef je wat meer water. Zo zoek je het natuurlijk evenwicht. Een nadeel aan dit systeem is dat sommige planten het experiment niet overleven. Maar dat heeft ook zijn goede kanten: je kunt regelmatig nieuwe planten plaatsen. Je raakt zo nooit uitgekeken op je tuin. Met het geld dat je uitspaart omdat je minder water verbruikt en natuurlijk minder milieubelasting moet betalen, kun je een extra plantje betalen. Of soms niet? (Kijkt naar het publiek.) Mannen, wisten jullie dat je vrouwen met bloemen kunt vergelijken? Eigenlijk alle vrouwen. Iedereen dus. Alles is te herleiden tot 4 hoofdgroepen. Bloemen die veel of weinig water nodig hebben, bloemen met stekeltjes of zonder stekeltjes. Reuklozen of geurig bloemen. Ooi, dat zijn er 6: moet ook kunnen. Eens je een vrouw gedefinieerd hebt, moet je de rest van je leven de therapie maar toepassen. Erg handig als je vele jaren na elkaar met dezelfde vrouw omgang hebt. De psychologie van de bloemengieter is erg handig. Ho, maar mannen kun je ook in vakjes verdelen. Daar weet ik eigenlijk het fijne niet meer van. Mannen zijn eigenlijk te vergelijken met van die soort sierstruiken die men tegenwoordig gebruikt als haag om een eigendom of zoiets, af te boorden.

Maria Jan!

Jan (Naar publiek toe.) Dat is er een van reeks drie. Een man als ik van sierstruik reeks twee heeft daar nooit last van. Je moet er wel altijd mee bezig zijn.

Maria Jan!

Jan De gieter is leeg, Marieken!

Maria Tegen wie stond je daarnet te praten?

Jan Praten?

Maria Ja, praten.

Jan Tegen mijn eigen. Daar krijg ik altijd gelijk van.

Maria Het eten is klaar.

Jan Vrouwen met lange vingers zijn net als rozen. Moeten véél ringen dragen.

Maria Jan, kom je?

Jan Dat is nu het nadeel als je met personeel werkt. Honger of geen honger: je moet eten omdat zij het tijdig klaar gemaakt hebben. Stel je voor! Dat is de reden waarom je tegenwoordig zoveel mannen met een beginnend buikje ziet! (Hij vult eerst zijn gieter en doet ongestoord verder.)

(Daan en Dorien op. Blijven staan. Dorien geeft Daan een duw vooruit. Ze doen nog enkele pasjes in de richting van opa.)

Jan (Ziet Daan en Dorien.) Wie we daar hebben! Jullie zijn op de reuk afgekomen zeker? Tomatensoep, verse aardappeltjes met rode kool en worst. Eten jullie mee?

(Geen antwoord.)

Jan Soep is voor de oudere mensen. Jullie eten alleen van die moderne dingen zeker? Of komen jullie de trouw aanzeggen? Een stel van 6 keukenhanddoeken, zoiets heb ik vroeger ook gekregen. Komt altijd van pas.

Maria (Op.) Wel, verdorie...als ik... (Ziet Daan en Dorien.) Er is bezoek!

Jan Vaneigens. Je weet toch dat ik anders altijd direct kom?

Maria Het eten is klaar, schuiven jullie mee aan?

Dorien Neen, ... we kwamen eens praten met ...opa. We blijven niet lang.

Jan Begin alvast maar met de soep.

Maria (Tot Dorien.) Doe de groeten aan ons Martine. (Af.)

Jan Praten? Je ziet toch dat ik daarvoor geen tijd heb!

Dorien (Doet alsof ze wil weggaan.) Als je geen tijd hebt...

Jan Ga zitten. Voor mijn kleinkinderen maak ik altijd tijd.

(Dorien zet zich en doet teken aan Daan, maar die blijft recht staan.)

Jan (Tot Daan.) Blijf jij maar een tijdje rechtstaan. Met jou heb ik eigenlijk nog een eitje te pellen.

Dorien Opa!

Jan Jullie kwamen praten...(Tot Daan.) Ik wil met je praten. Dat jij met een bende straatrovers rondloopt moet jij weten. Mijn kleinkinderen behoren echter tot een deftige klasse. De wereld afbreken is makkelijk. Je begint maar met de poten onder iedere tafel af te zagen en het lukt je.

Daan Ik...

Jan Wat zeg je?...

Daan Ik...

(Daan wil weggaan. Opa pakt hem echter vast en dwingt hem te gaan zitten, naast Dorien.)

Jan Ik zal je eens...

Dorien Opa, dit had ik niet van je verwacht! (Wil weggaan en geeft Daan een hand. Ze staan recht voor opa.)

Jan Zitten, zeg ik. Jullie krijgen van mij geen keukenhanddoeken. Jullie...

Dorien Hou je keukenhanddoeken. Van een opvliegende opa wil ik niets. Nog geen half rotte appel.

Jan Prima, nu kunnen we eens praten.

Dorien Jij kunt praten, voor mij hoeft het niet meer.

Daan Kom, Dorien...

Jan Zitten en zwijgen! Jullie hebben spijt. Of niet? Véeel spijt?

Dorien (Knikt.)

Jan Dat heeft iedereen, zelfs een moordenaar.

Dorien Het was zo niet bedoeld.

Jan De bedoeling telt niet.

Daan We... hebben spijt.

Jan Voorspijt bestaat niet en naspijt baat niet. Wat soort van spijt heb je?

Dorien (Naar opa toe.) Opa!

Jan Voor een keer dan!

Daan We hebben het zo niet bedoeld. Eigenlijk een grap die uit de hand is gelopen.

Dorien Je bent toch ook jong geweest...

Jan Ik ben oud geboren.

Dorien Opa!

Jan Toen was alles anders. Wij waren niet slimmer en we hadden niets anders. De jeugd moet nu wel beter weten.

Dorien Zou er dan zoveel veranderd zijn?

Jan Jullie hebben spijt en jullie willen het goed maken?

Daan Ja...

Jan (Tot Dorien.) Mijn kleinkinderen zijn geen straatrovers. Zoek een ander vriendje. Van serieuze komaf.

Dorien Ze praten er nu nog van.

Jan Natuurlijk.

Dorien Van die voorzitter van de fanfare die iedere zondagnamiddag thuiskwam. Dronken. Na de hoogmis. In een uurtje tijd zich zo zat drinken in het Gildenhuis.

Jan Voorzitter van de fanfare...Je bedoelt...mijn opa? De mensen maken van een vinger een hand.

Dorien Zo proper was dat toch niet.

Jan Je bent groot geworden.

Dorien En jij ... oud. Ik dacht dat mijn opa anders was. Een begrijpende oude man.

Jan Wat, ik oud? (Lacht.) Jullie hebben spijt...

Dorien We willen het terug goedmaken.

Jan Dat kan nu niet meer. Wat voorbij is komt nooit meer terug.

Daan We hebben echt spijt.

Jan Daar had ik op gerekend.

Dorien (Omhelst Jan.) Ik wist wel...

Daan Hoe kunnen we...

Jan Niet.

Dorien Je plaagt ons. Je maakt het moeilijker dan het is.

Jan Denk je echt dat die oudjes dat prettig vonden?

Dorien Jij weet toch hoe we iets kunnen doen. We willen het terug goedmaken.

Jan Dat weet ik al.

Dorien En dan...

Jan Ik zal even nadenken. Omdat jullie het zo vriendelijk vragen.

Dorien Dank je, opa.

Daan We doen alles wat je zegt.

Jan Goed! Ik moet gaan eten. Mijn soep is al koud geworden.

Dorien Dat spijt me.

Jan Voorspijt...

Dorien (En Daan.) ...bestaat niet en naspijt baat niet!

Jan Jullie horen nog wel van mij. En maak nu maar dat jullie wegzijn.

(Dorien zoent opa, Daan geeft hem een hand.)

Jan Kom eens terug als ik geen honger heb. Dan ben ik vriendelijker.

(Dorien en Daan af.)

Jan (Zet zich en kijkt nadenkend voor zich uit.) Zes keukenhanddoeken, en waarom niet?

Maria (Gemaakt kwaad op.) De soep is ijskoud.

Jan Ik wist niet dat het buiten vroom. Heb je vandaag al een tongkus gekregen?

Maria Oude zot! Ik heb pilipili in de soep gedaan.

Jan Terug opwarmen. Schatje: ik voel me in topvorm. (Loopt naar Maria toe, maar ze is vlugger dan Jan. Net voordat opa afloopt, draait hij zich om naar het publiek toe.) Vrouwen!

SCENE 10. De platbroeken.

Decor: de achterzijde van het clubhuis van Kaat.

Kaat leest in een boek en eet tussendoor chips. Kris en Marleen op, zijde jardin. Stappen van hun fiets. Kijken naar Kaat.

Marleen Ik denk dat ze ziek is.

Kris Waarom?

Marleen Ze leest in een boek.

Kris Normaal.

Marleen Wat?

Kris Dat ze ziek is. Wie leest er nu in een boek?

Marleen Jeroen zei gisteren dat ze soms zo raar doet.

Kris Ze zal slecht slapen.

Marleen 's Nachts naar de badkamer lopen doet ze ook.

Kris Arm schaap!

Marleen Ik heb horen zeggen dat ze verliefd is.

Kris Moet kunnen.

Marleen Een onmogelijke liefde.

Kris Spannend, wie?

Marleen Wie, wat?

Kris Sukkel! Wie is het? Een getrouwde man? Iemand van de school?

Marleen Je mag drie maal raden.

Kris De voorzitter van de bond van de gepensioneerden?

Marleen In de buurt.

Kris De commissaris van de politie?

Marleen Zou kunnen.

Kris Dingens?

Marleen Wie? Dingens?

Kris Ik kan er niet opkomen.

Marleen Ik ook niet.

Kris Vooruit! Voor de dag ermee.

Marleen Een onmogelijke liefde? Denk eens na! Wat is er gebeurd de laatste tijd?
Waarom zijn de Kraaien zo kwaad op ons?

Kris Zijn de Kraaien kwaad?

Marleen Ze wachten alleen maar om ons nog een hak te zetten.

Kris Is dat zo?

Marleen Sukkel!

Kris Zeg! Dat laat ik zo maar niet zeggen.

Marleen Om Michael is het te doen. Kaat is er verliefd op.

Kris En ze weet het zelf nog niet.

Marleen Zo werkt de liefde toch? Je bent verliefd zonder dat je het zelf weet. Eens de
buit uitbreekt is het te laat. Je hangt eraan vast. Dat is dan de gevoelige periode.
Het minste wat je tegenzit maakt je doodongelukkig. Dat is liefde.

Kris Kalverliefde. Echte liefde is stevig, oersterk.

Marleen Boekjespraat.

Kris Ik geloof je niet. Kaat is héél verstandig. Zij en Michael? Je doet me lachen,
Marleentje. Hoe is het met de nieuwe fiets?

Marleen Slecht.

Kris Zo?

Marleen Ik moet er harder op trappen.

Kris En je bent vlugger moe?

Marleen Misschien wel.

Kris De oude dag.

Marleen Zeg!

(Lieve en Antonio op, ieder met zijn/haar fiets.)

Lieve Hoi! Ik heb hem bij.

Kris Wat? Je rammelfiets?

Lieve Antonio. De sukkelaar. Hij heeft wel vier keer de ketting op mijn fiets moeten leggen. Bekijk zijn handen maar eens en dan mijn mooie handjes. Weet je nu waarvoor je jongens kunt gebruiken?

Antonio Een mooie manier om mij te bedanken.

Lieve Merci, Antonio! Je hebt vandaag veel punten gescoord. Je maakt kans om later met mij te trouwen.

Antonio Wat een gunst. Geef je zakdoek eens.

(Lieve geeft haar zakdoek aan Antonio, die er zijn handen aan afvaagt. De zakdoek is zichtbaar vuil. Geeft zakdoek terug aan Lieve. Men lacht.)

Antonio Ze leest een boek. Zeker spannend.

Lieve Ze eet te veel ships. Ze verveelt zich!

(Jeroen, Ruth, Bert, k Esma en Stef op. Men begroet elkaar.)

Eva (Even na de anderen op.) Ik ben de laatste zeker?

Lieve Als je Dorien niet meetelt.

Eva Ik zou dat niet kunnen. Zo met je zus in onmin leven.

Stef En ik zou het niet willen dat men mij altijd met een ratelslang belaagt. Een beetje stilte maakt veel goed.

Eva Je kunt nog altijd pater worden.

Stef Ze zingen daar tegenwoordig te veel.

Marleen Kom, kinderen: we gaan vergaderen.

(Men zet de fietsen neer en stapt naar Kaat toe.)

Stef (Tot Kaat.) Spannend?

Kaat (Onverschillig.) Een beetje.

Stef Meer moet het niet zijn.

(Men zet zich rond Kaat, die verder leest.)

Marleen (Vertellend met gebaren.) Ik ga jullie een verhaaltje vertellen.

Lieve Van een mooie prinses.

Marleen Over een mooie prinses. Thema: de liefde!

Kaat Wat komen jullie hier doen?

Marleen Dat weet ik niet.

Lieve Je zou ons uit dat prachtige boek kunnen voorlezen.

Kaat Ik vind dat we er maar mee moeten ophouden. Ik zie het niet meer zitten.

Antonio Ik ook niet. We ontbinden de club!

Esmá Waarom?

Antonio Er is geen voortrekker meer!

Stef Hebben wij een voortrekker nodig?

Kris Iemand moet toch zeggen wat we gaan doen?

Stef Antennes afrukken van dure auto's. Is dat een goed voorstel?

Bert Kaat, we moeten eens met elkaar praten!

Kaat Praat met jezelf!

(Even is het stil. Opa komt op met een wandelstok, duwt de clubleden weg zodat hij tussen hen kan gaan zitten.)

Jan Dag allemaal. Dag bende platbloeken.

(Hier en daar gegiechel en dan terug stilte.)

Jan (Recht, doet als een priester.) Requiem in Caeli! (Zet zich terug.)

Jeroen Wat betekent dat, opa?

Jan Misschien weet ik het zelf niet.

Lieve Dat is Latijn.

Jan Of Grieks.

Kaat Opa, wat kom je doen? Heeft oma je weer op pad gestuurd?

Jan Opa, zeg je? Ik ben alleen de opa van vrolijke kleinkinderen. Niet van platbroeken.

Kaat We hebben je toch niet gevraagd?

Jan Ik kom graag waar ik niet gevraagd word. Toch kom ik jullie feliciteren. Namens de ouderen van onze straat: de idee van dat feestje was fantastisch. Het doel ook. De onderbouw, de ziel was er echter niet. Ik heb in mijn leven veel tegenslagen gekend, maar ook heerlijke momenten. Ik denk dat jullie alleen maar eigenliefde wilden strelen. Om tegen elkaar te kunnen zeggen “Zie hoe sociaal we zijn”. Zou het dan toch waar zijn dat de jeugd van tegenwoordig platbroeken zijn? Egoïstisch en laf.

Kaat En wat moeten wij dan doen?

Jan (Recht, zingt.) Requiem in Caeli! Dag, allemaal! (Af.)

(Iemand neuriet het liedje “Lachen naar de zon” en de anderen doen mee. Tot slot zingen ze samen het lied. Ze geven elkaar een hand en vormen een kring rond Kaat.)

SCENE 11. Gaat het feest toch door?

Decor: achterzijde van het clubhuis van Kaat. Alle clubleden, met uitzondering van Dorien zijn aanwezig.)

Lieve We moeten er voor stemmen.

Marleen Stemmen?

Kris Waarom?

Lieve Democratie. Of versta je dat niet?

Marleen Dictators gebruiken stemmingen om zogezegd democratisch te regeren. Maar ze hebben gewoonlijk eerst de stemming vervalst. Daar doen we hier niet aan mee.

Stef Er valt niet te stemmen.

Marleen (En Kris.) Neen?

Kaat Neen!

Antonio Kaat kan terug praten!

Jeroen Je moet mijn zus niet belachelijk maken.

Antonio Sorry.

Bert 't Is toch eenvoudig?!

Lieve Wat is er eenvoudig?

Bert Ons feestje is mislukt, gesaboteerd. We nemen weerwraak.

Lieve En wie zal al het werk doen?

Bert De luieriken niet. Wie wil doet wat. De anderen zijn niet verplicht.

Lieve We moeten stemmen. Geen ruzie.

Marleen En Dorien?

Bert Dat is een ander verhaal. Als je verliefd bent...

Marleen Wat weet jij daarvan?

Bert Ik ben toch ook eens verliefd geweest?

Marleen Toen je twaalf was.

Bert Elf.

Marleen Een vroege vogel.

Antonio Ik zal zeker abnormaal zijn. Zestien jaar en ik voel nog niets. Vertel!

Bert 't Is al zo lang geleden.

Marleen Je zult vlug oud zijn. Op je elfde vrijde je met de schooljuffrouw.

Bert Wie zegt dat?

Antonio Jij.

Bert 't Was iemand anders. En dat gaat jullie niets aan!

Marleen Allemaal naast de kwestie.

Kris Het gaat over Dorien.

Bert Dat lost zichzelf op.

Lieve Ze heeft ons verraden.

Bert Hebben we haar nodig?

Kris Ze kan mooi tekenen.

Lieve Bert heeft gelijk. Als ze terug bij ons wilt komen, dan zal ze zelf de eerste stap moeten zetten.

Stef Desnoods teken ik de affiche.

Lieve Dan moet je er wel bijschrijven wat het voorstelt.

Kaat Stop met dat geruzie!

(Iedereen zwijgt.)

Ruth En nu?

Lieve Kaat?

Kaat Ik weet het niet.

Lieve Gewoon stemmen.

(Vrouw 1 en Man 1 komen wandelen, met wandelstok.)

Vrouw 1 We komen helpen.

Man 1 Voor het feestje.

Lieve Welk feestje?

Man 1 Eigenlijk een groot feest. Jullie moeten het werk doen. Wij komen meedansen, met heel de groep. De wandelstokdans. (Demonstreert.)

Lieve Wie zegt dat er een feestje komt?

Vrouw 1 Ik. Jullie kunnen dat goed organiseren.

Lieve En als wij dat niet doen?

Vrouw 1 Dan zoeken wij een andere oplossing. Dorien heeft al beloofd een grote spandoek te maken. Kaat moet dat allemaal zo een beetje regelen. We komen straks terug helpen. Ondertussen kunnen jullie al het een en ander doen. (Wandelen verder, af.)

Antonio Straf. Gewoon straf! Stel dat die oudjes de bende van Michael vragen, indien wij niet meedoen.

Jeroen Als we terug in onze schelp kruipen, dan ontgoochelen we iedereen. En zeker onszelf!

Stef We doen mee! Kom, Marleen! Al wat nog bruikbaar is van vorige keer, leggen we op een hoop.

Kaat Niet op een hoop. Soort bij soort. Kris, help jij mee dragen?

(Stef, Marleen en Kris af.)

Kaat Als ik meedoe dan is dat om die oudjes een gezellige namiddag te bezorgen. Die bende van Michael heeft er niets mee te maken. Michael mag gerust tegen een boom rijden met dat stuk brommer.

Antonio Dat mag je niet zeggen, Kaat.

Kaat Het is toch met zijn brommer begonnen. Hij alleen heeft een brommer.

Esma De anderen zijn ook geen haar beter. Misschien valt er met hem nog te praten.

(Stef, Marleen en Kris terug op met dozen met versiering. Iedereen helpt en sorteert. Sommige papieren slingers worden met plakband hersteld. De politiecommissaris en twee agenten op. Ze kijken naar de drukte.)

Commissaris Dit is een openbare weg. Het is onveilig.

Antonio Commissaris, hier komt geen kat.

Commissaris Verstoren van de openbare veiligheid is strafbaar. Ik zal het voor een keer eens door de vingers zien. Wie is Kaat?

Kaat Ik.

Commissaris Het ziet er niet zo best voor je uit. Waar was je gisteren avond?

Kaat Thuis.

Commissaris Heb je getuigen?

Kaat Eigenlijk niet. Ik zat in de zetel in de veranda, met de poes.

Commissaris Geen getuigen dus. Je moet mee naar het commissariaat.

Kaat Ik? Ik zou niet weten waarom.

Commissaris Klassiek. Wij pakken alleen maar onschuldigen op. Totdat ze bekennen.

Antonio Wat is er dan gebeurd, commissaris?

Commissaris Dat gaat jou niets aan. Tenzij je medeplichtig bent.

Kaat Ik begrijp het niet.

Commissaris Ik los alle misdaden op, in dit dorp. En van kleine criminaliteiten hou ik helemaal niet. Iedere misdaad is even groot, alleen de straf kan verschillen.

Kaat Straf?

Commissaris Je zal een goede advocaat nodig hebben.

Kaat Maar...

Commissaris Je gaat vrijwillig mee of we verplichten je mee te gaan!

(Eerst verzet Kaat zich, dan gaat ze vrijwillig mee. Commissaris, twee agenten en Kaat af. Nagekeken door de onthutste clubleden.)

Antonio Mijne mond valt open. Ik sta te beven om mijn eigen benen. Wat kan er gebeurd zijn?

Marleen Nu begrijp ik waarom Kaat zo vreemd deed. Onze brave Kaat.

Jeroen Kaat heeft niets verkeerd gedaan.

Lieve Je bent haar broer. Ik ken dat.

Stef En het feestje?

Ruth Jij bent een ware vriend van Kaat. Ze is al veroordeeld door haar beste vrienden.

Jeroen Ik ga naar huis. Papa moet het weten! (Samen met Ruth af.)

Bert We moeten gaan betogen voor het politiebureau. Dit moet een misverstand zijn.

Antonio We zullen het vanavond nog wel weten. We ruimen alles op en gaan betogen.
 We leven in een vrij land Vlug!

(Men ruimt alles op.)

SCENE 12. De betoging

Decor: het dorpsplein met achterin zijde jardin: het politiebureau. Er brand nog licht. We zien de agenten koffie drinken en de krant lezen...

Opa zit op een bank niet ver van de ingang van het bureau en wacht de commissaris op, die even later met een instantfototoestel om de hals opkomt.)

Jan Commissaris!

Commissaris Weer ruzie met je vrouw?

Jan Met de commissaris van de politie.

Commissaris Zo?

Jan Ik denk dat je onze vriendschap nu wel kunt vergeten. Het is dan toch zoals ik altijd dacht. De politie is "Je vriend" zolang het hun uitkomt.

Commissaris Voorzichtig. Zie wat je zegt. Ik ben in functie.

Jan Ik ook!

Commissaris Wat scheelt er?

Jan Je maakte een grote blunder, commissaris. Ik heb altijd gedacht dat jij de juiste man niet was voor zo een functie. Te impulsief en te ondoordacht.

Commissaris Is dat een belediging?

Jan Een vaststelling. Heel het dorp staat in rep en roer. De tv zal zeker komen. De burgemeester mag zijn jaarlijks bal volgende week vergeten. En de fritten in de frittuur zul je voortaan kunnen betalen, zoals iedereen. Een blunder man. De gouverneur zal je op het matteke roepen.

Commissaris Ik beschouw dit als intimidatie.

Jan Schrijf maar op. Straks kom je nog papier te kort.

Commissaris Wij doen slechts onze plicht. Dit is een rechtsstaat. Wie fouten maakt wordt bestraft.

Jan Je hebt geen enkel bewijs. Alleen geroddel.

Commissaris Ook de foto's bewijzen het.

Jan Foto's? Laat eens zien!

Commissaris Mag niet. Bewijsstukken.

Jan Het gaat toch over mijn kleinkind, verdomme! En ik mag ook foto's maken.

Commissaris (Toont foto's van de brommer van Michael.) Je zult schrikken.

Jan (Bekijkt de foto's.) Niet mooi!

Commissaris Zie je wel! Dit is een slag met een scherp voorwerp. En dat... overtuigd?

Jan Helemaal.

Commissaris Geef hier!

Jan Ik heb 100% gelijk.

Commissaris Wat zeg je? Gelijk?

Jan Iemand is met die brommer tegen een boom of een verlichtingspaal gereden. Zie je die ronding? Zo sla je geen bromfiets kapot.

Commissaris Dat is ons terrein. Geef hier die bewijsstukken!

Jan Ik hoop dat je ze als bewijsstukken zult gebruiken. Iemand is met die brommer gevallen.

Commissaris Gevallen of in de prak geslagen: wij hebben de schuldige. En getuigen.

Jan Roddels en misschien getuigen, valse getuigen. (Geeft de foto's terug.)

Commissaris Dat moet de rechter uitmaken. (Naar politiebureau, binnen.)

(Ondertussen komen steeds meer ouderen en leden van de club van Kaat (zijde cour) en de leden van de ploeg van Michael (zijde jardin) opdagen. Ook Dorien en Daan. De ouders van Michael komen aan en voordat ze het politiebureau binnengaan worden ze door iedereen uitgejouwd. Even later komt ook Michael, begeleid door twee politieagenten naar het politiebureau. Hij wordt door de menigte brutaal onthaalt. Sommige oudjes willen hem te lijf gaan, maar de politie belet dat. Michael binnen. De menigte blijft de naam van Kaat scanderen. Even later komt Kaat buiten, applaus. Kaat weent. Ze ziet opa en loopt er naartoe. Omhelst opa.)

Spreekkoor. (Allen min of meer gelijk...)

Kaat is het beste kind en door ons allen bemint.

Michaël is bedrog en alle kwaad: haat.

Wij willen Kaat, wij willen Kaat.

Michaël is bedrog en alle kwaad: haat.

Wij willen Kaat.

Michaël moet weg, weg van hier.

In ons dorpje past hij niet meer.

Michaël moet weg, van hier.

Er is genoeg kwaad in de wereld.
Hier in ons dorpje willen we rust en vree.
Michaël: weg ermee!

SCENE 13. De verzoening

Decor: een open plek in het bos, aan de rand van het dorp. Vooraan cour: een bank.

(Langs alle kanten komen oudjes op, gewapend met een stevige wandelstok. Ze kijken zoekend rond. Eigenlijk zoeken ze Michael. Ze vinden hem niet, iedereen traag af. Oma op met Kaat.)

Maria Mijn bank! (Wil gaan zitten.)

Kaat Nog even en je bent zo thuis. Opa zal de aardappelen al wel geschild hebben.

Maria Je leert het nog wel. Als je denkt dat mannen iets gaan doen, dan gebeurt dat niet. Mannen zijn onberekenbaar.

Kaat Zo is opa toch niet.

Maria Neen, hij is beter, maar dan op zijn manier. (Zet zich.) En hoe is het met Kaat? De school, thuis...vertel eens wat.

Kaat Kom, we gaan verder. Straks is het donker...

Maria Ik heb nog tijd, veel tijd. Zet je naast mij...

Kaat (Zet zich naast Maria.) Vreemd... Anders heb je nooit tijd.

Maria Vreemd, juist. Alles heeft zijn reden.

Kaat Wat bedoel je?

Maria Niets. Eigenlijk niets.

(De ouderen komen langs alle kanten op en slaan met hun wandelstok gelijktijdig op de grond. Ze drijven Michael voor zich uit. Michael probeert te ontsnappen maar dat lukt niet. Michael staat zijde jardin. Men drijft hem vooruit, richting Kaat. Dan gaan de ouderen enkele pasjes achteruit. Ze willen duidelijk een confrontatie tussen Kaat en Michael.)

(Kaat ziet Michael en wil weggaan.)

Maria Je kan niet altijd in je leven vluchten, Kaat. Ik ben bij je. (Toont wandelstok.) Je hoeft niet bang te zijn.

Kaat Dit is een complot. (Staat recht.)

Maria Nu je het zegt: daar lijkt het op! Ik ben bij je!

Ouderen samen: Kaat ik heb spijt!

(Michael wil deze woorden niet herhalen.)

Ouderen samen: Kaat...ik...heb...spijt!

Vrouw 1 Vooruit!

Ouderen samen: Kaat...ik...heb...spijt!

(De ouderen steken hun stokken vooruit en doen een pas in de richting van Michael.)

Michael Dit is niet eerlijk. Ik leg klacht neer bij de politie.

Man 1 Daar kennen ze je al. Vooruit.

Michael (Vanuit de verte.) Ik was bang voor mijn papa.

Ouderen samen: Kaat...ik...heb...spijt.

Michael Ik dacht dat jij het gedaan had.

Kaat Hoe kon ik het gedaan hebben?

Michael Het was misschien niet slim van mij...

Kaat Jammer dat opa je nog verdedigd heeft.

Michael Misschien heb ik een foutje gemaakt.

Kaat Een foutje?

Michael Een klein foutje.

Kaat Jij hebt geen foutje gemaakt. Jij bent een grote fout. Een Ramp. Jammer dat je nog familie bent ook. Eigenlijk had men jou in de gevangenis moeten zetten. Opperuimd staat netjes. Ik had de commissaris moeten vertellen van die antennes van die nieuwe auto's in de kerkstraat.

Ouderen samen: Kaat...ik...heb...spijt.

Michael Kaat, ik heb spijt.

Kaat Ik hoor niets.

Michael Kaat, ik heb spijt. Wil je me vergeven? (Op een knie.)

Kaat (Naar Michael toe.) Neen, neen, neen. (Geeft hem een slag in het gezicht en loopt weg, af. Michael kijkt hem na.)

SCENE 14. De apotheose

Decor: het pleintje. Alles wordt gereed gemaakt voor het feestje. De ploeg van Kaat brengt slingers aan, kleurrijke lampen. Een soort podium, een micro.)

Dorien (Stapt met Daan naar Kaat toe.) Mogen wij helpen?

(Kaat denkt na.)

Ruth Natuurlijk.

(Kaat schijnt dat goed te vinden. Ook enkele leden van de club van Michael werken mee. Michael blijft alleen kant jardin tegen het decor staan. Hij wil wel deelnemen, maar durft niet. Een gedeelte van de groep plaatst stoelen, men laat echter nog voldoende ruimte om te dansen.)

Jeroen (Stapt naar de micro toe, maar die doet het niet.) De micro.

Ruth Kaat heeft stem genoeg.

Jeroen (Kijkt naar de draden.) Ik ken er niets van.

Antonio Dat weet ik al jaren. Jij hebt geen technisch gezicht. Eerder een soort groot aardappelgezicht. Daan, ken jij iets van micro's?

Daan Ik? Michael is de grote specialist.

Antonio Michael, kom je?

(Michael komt traag in de richting van de micro.)

Kaat (Ziet Michael.) Wie...

Antonio De micro doet het niet. Kom, Michael.

Kaat (Tot Michael.) Je kunt dat toch niet...

Michael Proberen.

Kaat Zoals die brommer van jou. Je probeerde ook wat in mijn schoenen te schuiven. Je wilde de held uithangen en reed tegen een boom en IK had je brommer kapot geslagen.

Michael Ik was bang voor papa.

Kaat Blijf maar bang van mij. Je rekening is nog niet betaald.

Antonio Vooruit, Michael. Als het niet lukt: geen probleem.

(Michael probeert de installatie te doen werken, maar dat lukt niet.)

Antonio Kijk eens...(toont stekker van de versterker, die niet in het stopcontact stak.)

(Michael steekt de stekker in het stopcontact en een gebrom weerklinkt. Hij verplaatst enkele draden en een verbindingssnoer en alles is in orde.)

Michael (Test de micro.) Eén, twee, drie...

(Gejuich van de Kraaien en zij hangen meteen een spandoek op met de tekst "Het groot feest van de Kraaien." Ook de vrienden van Kaat hangen een spandoek op met de tekst "Het groot feest van Kaat.")

(De ouderen komen toe, net zoals bij het eerste feestje. Kaat biedt oma en opa een plaats vooraan aan. Iedereen heeft een grote stevige wandelstok bij en is feestelijk gekleed, met hoofddoeken en lintjes, enz.)

Kaat (Micro.) Welkom, allemaal.

Marleen Welkom aan al onze gasten, welkom ook aan de Kraaien.

Kris Welkom!

Marleen Om geen ruzie meer te hebben in ons dorp, gaan we fusioneren. De Kraaien en de club van Kaat worden één grote club. De club van de Vreugde.

(Marleen en Kris zingen het liedje van de vreugde.)

Youssef (Tot Michael.) Een mislukte grap zeker?

Michael Wat?

Youssef De club van de Vreugde. Fusioneren betekent opslorping. Geen Kraaien meer. Vertel op!

Michael Ik heb die man van de politie moeten beloven dat er geen ruzie meer komt.

Youssef En dan?

Michael Ik weet het niet meer.

Youssef We stichten een nieuwe club: De Nieuwe Kraaien.

Sofie De zwaluwen.

Marleen We vervolgen met de dans van de Kraaien.

Kaat Die kunnen niet dansen.

(Her orkestje speelt een melodie waarom de Kraaien dansen. Nogal wild. Men applaudisseert.)

Marleen En nu de vrienden van Kaat.

(Ze dansen een dansje waaraan ook Dorien en Daan deelnemen.)

Maria (Naar de micro.) En nu de tweede jeugd.

(De ouderen dansen nu met hun wandelstokken in de hand.)

Marleen Het erebestuur van de club van de Vreugde is samengesteld uit: erevoorzitter commissaris Verdonck. Ereondervoorzitter: Maria, de oma van Kaat. De opa van Kaat wordt de feestleider. (Applaus voor het erebestuur.) Het échte bestuur moet nog gekozen worden.

Commissaris (Praat even met oma en opa van Kaat, naar de micro.) Het bestuur moet van onbesproken gedrag zijn. Hun namen mogen niet in mijn boekje staan. (Algemene afkeuring door de jongeren. Ook de ouderen vinden dit niet goed.) Ik zal eens kijken.

Club van Kaat (Scandeert.) Kaat! Kaat! Kaat!

Club van Michael (Scandeert.) Michael! Michael!

Commissaris (Doet alsof hij niet goed ziet.) Er...staat niets in mijn boekje!

(Men scandeert.) Kaat...Kaat...Michael...Michael!...

Commissaris Op politiebevel: stilte! De kandidaten moeten een examen afleggen.

Jongeren Examen?

Groep scandeert: Kaat...Kaat...

Commissaris Een soort...rijbewijs...

Men roept Een tweegevecht!!

(Muziekje start. Michael neemt een wandelstok, Kaat een borstel. Ze dansen. Eerst is er een bedreiging, dan groeien ze naar elkaar toe. Op dat moment neemt men de twee spandoeken weg en hangt men een veel grotere spandoek omhoog met de tekst: "Lachen naar de Zon." Ook de poppetjes uit vorig feestje zijn van de partij. Eens Michael en Kaat met elkaar verzoend zijn klinkt het liedje "Lachen naar de Zon. Iedereen recht. Iedereen danst en zingt mee.)

(Plots komt Rosa op met twee appeltaarten.)

Rosa Feesten zonder appeltaarten?

Commissaris Ze zijn zo klein!

Rosa Een ogenblikje! (Ze komt met nog meer appeltaarten aandrigen, anderen helpen haar daarbij.)

(En...het feest gaat verder.)

Einde.

Frans Busschots

4 december 1999.